

KATRINA

Frans Busschots

*Een musical voor het hele gezin
Alle rollen kunnen door jeugd gespeeld worden*

Katrina

Frans Busschots

Musical voor het hele gezin

Alle rollen kunnen door jeugd gespeeld worden.

Minimumm bezetting: 6 jongens en 9 meisjes.

Volledige bezetting:

Jongens/heren: (leeftijden kunnen aangepast worden)

John, de papa van Mary en Kevin.

Kevin, 15 jaar.

Mac, sheriff.

Stem radioreporter.

Fotograaf.

Enkele soldaten.

Man (helipiloot).

Meisjes/dames: (de leeftijden kunnen aangepast worden)

Kate, de vrouw van John.

Mary, 13 jaar.

Mary sj., de moeder van Kate.

De bende van Patrick (de Redhillboys): (leeftijden kunnen aangepast worden)

Jongens/heren: (aantal kan aangepast worden, min. 3 jongens lijkt noodzakelijk)

Patrick, 15 jaar.

But, 15 jaar.

Jim, 15 jaar.

Elvis, 15 jaar.

Meisjes/dames: (het aantal kan aangepast worden, min. 2 meisjes lijkt noodzakelijk)

Jill, 16 jaar, assistente van Patrick.

Jina, 15 jaar.

Cindy, 15 jaar.

Jeannette, 14 jaar.

De gewonden:

Jar, oude man (kan door jongen gespeeld worden), gekwetst.

Ben, oude man (kan door jongen gespeeld worden) gekwetst.

En enkele anderen (in totaal max. 8 spelers)

Decor:

De woning van het gezin van John en Kate.

Midden links: een deur naar de keuken.

Deur naar slaapvertrekken.
Achteraan links (jardin): een piano, een tafel met 4 stoelen.
Achteraan: twee ramen, een deur naar het balkon.
Midden rechts: een deur naar buiten.
Achteraan rechts (cour): een zetel en andere elementen van een salon.
Tegen de muren hangen meerdere foto's o.a. van John als piloot.

EERSTE TAFEREEL

Tijdens dit tafereel horen we soms wind en regen, naar het einde toe worden die geluiden sterker.

Een morgen.

Mary speelt op de piano en zingt een liedje, vol overgave.

VRIENDSCHAP

Vriendschap is het cement van onze gemeenschap.
Vriendschap is het sausje dat altijd lekker smaakt.
Vriendschap kruidt het leven dat ons is gegeven.
Komt van jou en mij, gaat naar jou en mij, maakt blij!

Ref:

Vriendschap, vriendschap: jij bent mijn leven!

Vriendschap, vriendschap: jij bent mijn leven!

Vriendschap is de ruime zee waarin je kunt zwemmen,
kopje onder, kopje boven en steeds het strand in zicht.
Bootjes kunnen kantelen en vergaan, maar vriendschap,
echte vriendschap blijft bestaan, kan niet vergaan!

Kevin (op, levendig, zingt teatraal, plaagt zusje) Ik hou van jou. Ik blijf je trouw. Jij bent mijn leven (tokkelt op de piano terwijl Mary ernstig speelt en zingt) Ik hou van jou, ik blijf je trouw, ook al heb ik later berouw!

Mary (stopt met piano spelen, kwaad) Rotkerel!

Kevin (tokkelt op de piano) Verliefde trien! Is dat zingen? (speelt het begin van een typisch melodietje van New Orleans.)

Mary (dreigend voor Kevin) Zal ik je eens wat karate leren? (maakt bewegingen, Kevin doet enkele stappen achteruit, maakt dan grote gebaren en stapt terug naar Mary. Een 'gevecht' ontstaat. Mary laat zich zeker niet doen!)

Kate (komt uit de keuken, kwaad en deelt hier en daar een klapje uit, ze schrikken en de ruzie houdt op.) Jammer dat het weer geen school is vandaag!

Kevin Stormvakantie, mams! De vierde al dit jaar. Alles heeft zijn goede kanten!

Kate Jullie moeten straks maar helpen met het afschermen van deuren en ramen.

Kevin En de afwateringsbuizen niet vergeten. Alles kan wegwaaien!

Kate Zo erg zal het nu weer niet worden.

Mary Deze keer komt er echt iets van, mams! Ik voel het!

Kevin (dreigend) Zal ik jou eens wat laten voelen?

Kate Zwijgt!

Kevin En je was nog zo blij dat wij konden praten!

Kate Ruziemakers! Wat moet er van jullie later worden?

Kevin Ik word piloot zoals mijn paps. Wat op knopjes duwen en uren wolkjes tellen.

Kate Jullie paps is verliefd op vliegen. Je mag wel van je beroep houden, maar nooit je andere taken uit het hoofd zetten. Dit is geen goed voorbeeld voor jullie! Je brood verdienen is belangrijk, als je een gezin moet onderhouden, maar er zijn andere prioriteiten!

Kevin Paps is mister 738. Zeven drie zeven en één. Hij is een fantastische kerel!

Kate En hou het nu eens een kwartiertje rustig! (af naar de keuken)

Kevin (naar Mary toe, geeft een hand) Peace, sister!

Mary (negeert de hand en geeft hem een klapje in het gezicht)

Kevin (geeft Mary een duw en meteen ontstaat er weer een gevecht, niet om pijn te doen maar om te plagen. Toch loopt dit weer uit de hand. Mary laat zich zeker niet doen.)

Kate (komt uit de keuken met een groot vuilblik en een grote borstel, neemt een afwachtende houding aan. De kinderen zien dat en houden op met ruziemaken.) Doe maar verder: ik ruim de brokken wel op!

Mary (verontschuldigend) Wij wilden alleen maar oefenen voor het wereldkampioenschap karate!

Kevin ... in Redhill!

Mary In downtown. Tussen de vuilbakken.

Kate Hou het rustig. En vooral: maak me niet nerveus. Die Katrina houdt mij al genoeg bezig.

Mary Het zal nog niet voor vandaag zijn, mama!

Kevin En voor morgen ook niet!

Kate (terug af met haar borstel en vuilblik)

Kevin En nu?

Mary En nu? Spelen we samen piano, zoals in de goede oude tijd?

Kevin Wat? (toch naar de piano toe, tokkelt enkele noten, Mary gaat ook aan de piano zitten. Ze spelen samen. Dat lukt in het begin. Mary geniet van het spel, maar dan begint Kevin van ritme te veranderen, terwijl Mary nog altijd het gewone ritme van het liedje Vriendschap speelt.)

Mary Kevin! Hou op! Pestkop!

Kate (op met grote hamer) Wat nu weer? Een piano dient om gevoelige muziek te maken. Waar moet ik kloppen? (Kate terug af, even is het stil.)

Mary Hoe is het met je parachute?

Kevin Parachute?

Mary Ik heb je gisteren met een groot rood doek zien rondlopen. Dat is toch om een parachute te maken? Of ga je ook een nachtkleed maken? Ja, je bent bijna een echte jongen en dan is degelijke nachtkleding gewenst. Om je piemeltje te bedekken.

Kevin Nachtkleding? (kwaad af en terug op met een grote rode doek en enkele rechthoekige doekjes die van het grote doek afgesneden zijn) Rood, zie je dat?

Mary Oranje. Ja, oranje!

Kevin Rood. De kleur van de Redhillboys!

Mary De Bluehillboys hebben een mooi uniform. Marineblauw!

Kevin Dat zijn schoolmeisjes. Wij zijn een echte bende. Men zal rekening met ons moeten houden! Wij...

Mary Wat? Ben jij ook bij die bandieten?

Kevin Bandieten? Wij helpen oudere mensen de straat oversteken, defecte auto's wegduwen uit het verkeer, loslopende paarden terug naar de weide brengen, en ...

Mary Kleine meisjes hun ijsje afnemen, spelende kinderen hun bal ergens in een dakgoot trappen, antennes van autoradio's afbreken, ...

Kevin Je kunt niet altijd en voor iedereen goed doen. Soms moet je eens experimenteren.

Mary Crapuul, dat zijn jullie! Verwende kinderen van ouders die het goed hebben in onze maatschappij. Machtswellustelingen! In een grote groep zijn jullie sterk en stoer, maar alleen zijn jullie broekschijters! Met de arme kinderen van downtown spelen en hun wat kennis bijbrengen, dat is positief.

Kevin Dat is de taak van die blauwe knapen van Bluehill! Pampers verversen enz...

Mary Ik dacht dat jij slimmer was. Met die bende van Patrick loopt het nog eens verkeerd af. Jij moet dringend andere kameraden zoeken. Kevin, we hebben het al moeilijk genoeg in ons gezinnetje: onze papa is geen huismus en mama staat er meestal alleen voor. Ze heeft het ook niet gemakkelijk in haar schooltje...

Kevin Moet ik de problemen van heel de wereld oplossen?

Mary Neen, maar ons gezinnetje dat soms met haken en ogen aan elkaar hangt, mag wel wat belangstelling van jou krijgen, of niet?

Kevin Daar moeten onze ouders zelf voor zorgen.

Mary Wij vormen samen een gezin! (speelt verder piano, niet geconcentreerd)

Patrick (op. Hij is hippieachtig gekleed) Prachtig! Dat een piano zoveel lawaai kan maken wist ik niet. Ik moet me ook zo een tokkelding laten kopen. Dit is kool!

Kevin Verloren gelopen?

Patrick Verloren gelopen? Dat is voor 's avonds, man! Met mijn nieuwe schoenen weet ik bijna nooit meer waar ik terecht kom. (kijkt naar de rode doekjes) Is dat voor ons nieuw uniform? Een beetje klein, of zie ik niet goed.

Mary Voor jou is er stof genoeg voor een hele pyjama. Rood is de kleur van bajesklanten!

Patrick De kleur van de liefde, wil je zeggen? Wanneer zijn de pyjama's klaar? (vertrouwelijk naar Kevin toe) Jij bent onze naaister, prima!

Kevin Voor een keer wil ik wel wat knipwerk doen, omdat we een grote doek hebben van die kleur.

Mary De Redhillboy's zijn al van kleur verschoten. Oranje en dat wordt zeker kanariegeel! En achteraf: vuil grijs! Snotapen met een uniform.

Patrick (tot Kevin) We plannen enkele acties deze dagen, je doet toch mee?

Mary Hij doet de administratie wel. Noteren wie wat waar gestolen heeft of vernield, moet toch genoteerd worden.

Patrick Hij heeft zijn examen al afgelegd. Hij is full member.

Mary Wat kom je eigenlijk doen? Bij stormweer moeten kinderen thuis zijn, en zeker grote baby's!

Patrick Wat heeft die vandaag? Ze kan anders zo lief zijn!

Kevin Lief? Een sissende slang is dat.

Patrick Niet overdrijven, collega! Ik hou van katjes die je zonder handschoenen niet kunt aanpakken. Een slang zeg je? Alle slangen zijn zo getemd, je moet ze maar even achter hun kop pakken en dan wat drukken!

Kevin Haar kop komt tot aan de staart van een slang.

Patrick Dan is verzuipen de enige oplossing. Ik ben eigenlijk voor jou gekomen, Mary.

Mary Ja?

Patrick Ik moet aan Mary iets vragen.

Kevin Ja? Zij is niet beschikbaar! Zij moet mij leren piano spelen. Zo alleen met die kleine zwarte toetsen. Echte Louisiana muziek zoals ze dat alleen in de French Quarter kunnen spelen. De echte Cajun muziek!

Patrick Voor mij is euh...Beethoven of een van die andere kornuiten...Mozart of zo...allemaal evengoed. En luid genoeg dan hoor ik ons moeder niet meer!

Kevin Louis Armstrong, dat is de max! Hoe kwam het nu ook weer dat je verloren gelopen bent? Te veel wind en regen en geen ruitenwissers op je bril?

Patrick Hoepel op, jochie! Ik kom voor je zuster!

Kevin Dan moet je eerst mijn toestemming hebben! (stelt zich dreigend op voor Patrick)

Patrick Mary, kan ik je even spreken? (doet teken aan Kevin dat hij beter weggaat)

Kevin Ik ben er te veel! Weet je wel waar je bent? Pummel? Ik woon hier!

Patrick Goed. Alle kleine hondjes beginnen te blaffen voordat ze weglopen!

Kevin Nog niet droog achter z'n oren en al willen vrijen.

Patrick Jij hebt flaporen.

Kevin Daarmee kan je vliegen, small boy! Met jouw oren kun je nog geen brilletje ophouden. Zo een klein ziekenhuisbrilletje! En probeer mijn zus niet te kussen! (af)

Patrick Er komt storm op. Zou Katrina dan toch gevaarlijk zijn?

Mary Niet gevaarlijker dan jij. Wat wil je eigenlijk vragen?

Patrick Als je op die toon praat...

Mary Ik ben nog veel te braaf voor jou. (speelt kwaad op de piano, Patrick doet een pas achteruit)

Kevin (terug op) Zeg, ik heb vannacht gedroomd.

Mary Kevin!

Kevin Ik moest kiezen tussen mijn twee kastelen en drie vrouwen en kon niet beslissen.

Mary Kevin!

Patrick Dan ben je al laag gevallen, boy! Ik zou natuurlijk kiezen voor die drie vrouwen.

Kevin Ik...voor die twee kastelen. Voor een gezonde nachtrust. Slapen totdat je wakker wordt. Beye! (af)

Patrick Katrina, wat een gekke naam...

Mary Wat wil je weten?

Patrick Of jij mijn zomerliefje wilt zijn!

Mary Wat? Zomerliefje? Neen. En ook je winterliefje niet! Ik kan me beter verzuipen. Met jou over de straat lopen en later met een doosje koekjes naar de gevangenis...Ik word sister bij de Mormonen.

Patrick Daar moet je héél mooi voor zijn. En lange benen hebben. Jij ...

Mary Eruit! Mij zo beledigen!

Patrick Zo bedoelde ik het niet. Zo lelijk ben je nu ook weer niet, anders was ik je niet komen vragen. (bekijkt Mary) Ik verontschuldig mij!

Mary Eruit! In jouw bende lopen er zeker genoeg debielen rond die jij mooi vindt. En die je ter wille zijn!

Patrick (naar Mary toe, aarzelend) Ik wilde vragen...

Mary Je hebt genoeg gevraagd. Weg!

Patrick (naar af) Daar krijg je nog spijt van! Sukkel!

Mary (neemt een kussentje en werpt ermee naar Patrick die vlucht. Patrick af. Ze neemt het kussentje op en legt het terug op zijn plaats.)

Kevin (op) Natuurlijk dat ik die drie maagden zou kiezen.

Mary Heb je wel goed gezien in je droom? Misschien waren het wel lieve oma's!

Kevin Hoe zit het nu met Patrick?

Mary Het is een puber en daarbij: ik speel nog te graag met de poppen!

Kevin Hij is een volwassen kerel.

Mary Eerst nog een metertje groeien.

Kevin Hij is de beste met de lasso en heeft een eigen revolver!

Mary (zet zich in de zetel)

Kevin (in het midden van de plaats zingt een liedje JONGE LIEFDE)

JONGE LIEFDE

Je wilt dromen van de liefde maar je bent nog veel te klein.
Je wilt de toekomst voorspellen maar je bent nog veel te klein.

Ref:

Jonge liefde is als een prachtige bloem die nog geen kleur heeft.
Jonge liefde is als water zonder spiegelbeeld.

Jonge liefde is een droom met beelden die soms vervagen,
en plots heel scherp je leven tekenen en niet verdwijnen.

Jonge liefde...

Mary (boos, recht) Ik ben niet te koop!

Kevin Als je jong bent kun je kiezen uit heel de wereld. Neem een voorbeeldje aan mij:
ik beheer 2 grieten. De ene is goed in wiskunde en de andere helpt mij met taal.
En ze kunnen alle twee goed dansen. So what!

Mary Ik ben goed in alle vakken omdat ik niet te lui ben om te leren. En daarbij:
misschien word ik suster Mary bij de Mormonen! (naar Kevin toe) Jij bent een
racist! Mannen en ook snotneuzen, die menen dat vrouwen ondergeschikt zijn,
moest men de oren af snijden. (kwaad af)

Kevin Misschien heeft ze wel gelijk. Wat? Gelijk? Natuurlijk niet!

Mary (vlug op) Natuurlijk wel! Jullie hebben een verkeerd beeld van vrouwen!

Kevin Wat zijn ze anders dan sexbommen?

Mary Vrouwen dragen de economie! Wat zouden jullie zijn zonder vrouwen? Een
kudde blatende schapen die niet eens de kleur van groen gras kennen!

- Kevin Jij zou eens graag een pak slaag krijgen zeker?
- John (op) Goede morgen, kinderen! (is bijna gekleed om als piloot te vertrekken, merkt de gespannen verhouding tussen Kevin en Mary) Weer een cultureel gesprek?
- (geen antwoord)
- Mary Wat wordt het vandaag, papa?
- John Boston, New-York, Washington, ...ik weet het nog niet. In ieder geval binnenlandse vluchten. Misschien blijf ik wel twee dagen weg...
- Mary Wat vindt mama daarvan? Paps, ze mist je zo.
- John Ja. (wandelt door de plaats) Ik heb nu eenmaal een onregelmatig werkschema.
- Mary Je kon het toch wat rustiger doen. Moet je echt zoveel vliegen?
- John Wij moeten extra presteren: de maatschappij stelt het financieel niet zo goed. We moeten trouw zijn aan de firma. Een vlucht per maand meer maakt veel uit.
- Mary Een vlucht per maand? De papa van een van mijn vriendinnen vliegt ook en die is bijna altijd thuis.
- John Ik heb nu eenmaal mijn taak. Met anderen heb ik niets te maken!
- Kevin Mister 738 moet vliegen, Mary! (af)
- Mary Ik kan je natuurlijk niet zeggen wat jij moet doen, papa. Maar kiezen voor die stomme vliegtuigen en ons verwaarlozen...
- Kate (op met doosje voor John, geeft doosje aan John. Hij neemt het doosje aan, zet zich in een zetel.)
- Mary (naar de piano, zingt liedje VLIEGEN)

VLIEGEN

Vliegen hoog boven de wolken, eindeloos ver en alleen.
 Vliegen in een ruimte zonder grenzen, niemand om je heen.
 Alleen zijn met je eigen ik en zelfs de wereld beneden je niet voelen.
 Alleen jezelf zijn en je omgeven voelen door wolken en een zacht gebrom.

De wereld beneden voel je niet, hoef je niet, alleen zijn
 en weg van andermans dromen en onvolkomenheden.
 Metalen vleugels dragen je opwaarts gebogen, naar een punt in de verte,
 waar je straks de wolken zult openen en terug een vervreemde wereld ziet.

Ref.:

Vliegen is een wetmatigheid toepassen om je eigen leven te kunnen herbronnen.

Een spiegel voor je eigen ik: verleden en toekomst, min of meer wazig, klaar zien, vandaag.

John (opent het doosje waarin zelfgebakken koekjes zitten, de koekjes die John zo graag eet. Hij kijkt naar Kate.) Dank je!

Kate Denk straks maar eens aan ons! (af)

John (naar Mary toe, geïrriteerd) Ik kan het toch ook niet helpen...

(Mary tokkelt nog enkele noten en wil dan afgaan)

John Mary, ik heb toch ook mijn leven...

Mary Papa, iedereen maakt zijn eigen leven. Net als een boetseerder klei neemt en een idee vorm geeft. Iedere mens kiest. Jij hebt gekozen.

John En wat is daar mis aan?

Mary Dat men kan kiezen uit vele dingen die misschien niet allemaal even belangrijk zijn. Jij ben mister 738: jij houdt van vliegen...

John Maar toch ook van jullie!

Mary Sorry, papa maar hoe moeten wij dat voelen?

John Ik breng toch cadeautjes mee!

Mary Ja, ...maar één cadeautje geef je niet! (vlug af)

(John kijkt op uurwerk, schikt zijn kleding, af en terug op met vest en kepie, steekt doosje in zijn tas, Kevin, Mary en Kate op: ze nemen afscheid van John en gaan terug naar de keuken.)

Kate (terug op, vanuit de keukendeur) Wees voorzichtig, John!

(John naar de buitendeur, draait zich om en neemt drie koekjes uit zijn tas en legt die koekjes op de piano. Af)

Mary (op, kijkt rond in de plaats, zet de draagbare radio op, hoort muziek die haar bevalt en hoort dan de speaker een berichtje lezen)

STEM Katrina is als een twijfelende vrouw. Dan eens ja en dan weer neen, zonder dat je weet waarom. Volgens de laatste berichten zou Katrina goesting hebben om in de buurt van Bluehill aan land te gaan, maar dat kan nog veranderen. Het is toch een vrouw, of niet?

Mary (zet de radio af) Een racist! Vrouwen weten wat ze willen, sukkel!

Kate (op met poetsdoek, begint overal het stof weg te nemen)

Mary Mama! Wat doe je nu?

Kate Zie dat hier maar eens liggen! Als ik het niet doe...

Mary Heb je aan Katrina al gevraagd of het wel nuttig is? Moeten we de deuren en ramen niet beveiligen?

Kate Katrina? Wie is dat? Ah, de zoveelste orkaan! Komt die het stof wegnemen?

Mary Als Katrina komt...

Kate Die komt niet.

Mary Het is een wispelturige vrouw, mama! Wispelturig! Onberekenbaar.

Kate (poets verder en ziet de 3 koeken liggen, ze onderbreekt even haar werk en denkt na, vaagt rond de koeken heen.)

Mary (ziet dat Kate even haar poetsbeurt onderbreekt, is nieuwsgierig en vindt de 3 koeken) Mama...kijk eens!

Kate (komt naar Mary, doet alsof ze die koeken nu maar voor het eerst ziet) En?

Mary De lievelingskoeken van papa!

Kate Raar!

Mary (neemt een koek, zet er haar tanden in) Baksteen!

Kate Ze worden zacht als je op hoogte bent. (wijst naar boven) Het zijn pilotenkoeken.

Mary Ik zou ook willen leren vliegen.

Kate Jij wou toch dokter worden?

Kevin (op) En brandweerman! Ik wil niets worden. Er zal wel inspiratie komen. Nietsnut lijkt mij een zalig beroep. Tot de middag slapen en tussendoor wel wat dromen, natuurlijk. En dan...(ziet dat Mary een koek in de hand heeft) een stevige koek tussen de tanden. (naar achter toe, blijft voor het raam staan) Naar de wijde wereld kijken, naar de mensen als tuinkabouters, naar de bomen die groeien...

Kate Jij zult studeren als iedereen! En als het je niet aanstaat...

Kevin Maar lieve mama toch! Papa verdient goed: hij zal wel voor een spaarpotje voor mij zorgen! En Mary gaat in de politiek en wordt misschien nog wel president,

of minstens gouverneur. Een pianiste hebben we ook nog niet gehad! Iemand die op die zwarte toetsen klopt totdat de snaren kapot springen. Spelen met gevoel! (naar Mary toe) Ik word dan je vertrouwensman, je chauffeur (maakt een buiging, alsof hij iemand wil laten instappen in een auto), je schildknaap!

Kate (maakt zich boos) Jij...jij...

Kevin Ik wilde je alleen maar plagen, mama!

Kate Jij plaagt mij maar eens per jaar, alleen het duurt 365 dagen! Kom, help mij wat met de ramen en deuren.

Kevin Katrina komt niet mama! Daarbij: ons huis is van steen! En we wonen in Redhill, daar komt geen water!

Kate (zet de draagbare radio op, de speaker klinkt)

STEM Katrina, je weet wel die rusteloze, besluitloze vrouw: ze komt...misschien. De bezorgdheid van de overheid gaat vooral uit naar de dijken voor New Orleans. Indien de dijken het zouden begeven, dan wordt dat een ramp. Maar onze dijken begeven het niet! Stel je voor: zwemmen in het French Quarter! Van de St.-louis Cathedral naar het park. (plots ernstig) Hou het rustig, folks! Straks meer nieuws!

Kate (zet radio uit) Halve gek!

Kevin (naar piano toe en tokkelt nonchalant op de piano en zingt een liedje) Katrina, kom maar gauw! Ik verveel me blauw! Jij twijfelende vrouw!...

Kate Stop er mee! Stop! (Kevin wil doorgaan, maar Kate sluit de piano en Kevin zit er bijna met zijn handen tussen)

Kevin Wat krijgen we nu?

Kate Eruit! (wijst naar de deur. Kevin recht.) Vooruit, naar buiten! Dat ik je niet meer zie! (Kevin traag naar de deur, af. Kate zet zich in de zetel.) Kinderen!

EINDE EERSTE TAFEREEL

TWEEDE TAFEREEL

De ramen en de deur achteraan is bijna afgedekt met hout. Kate is nog bezig met hamer en nagels. Mary helpt, Kevin kijkt toe. Telkens Kate met de hamer slaat, beweegt Kevin met zijn hoofd. Mac, de sheriff komt binnen.

Mac Hondenweer! (tot Kate) Wat denk je?

Kate Wat moet ik denken?

Mac Katrina?

Kate Die blijft beneden, hoogstens tot aan downtown. Met vrouwelijke orkanen hebben we nog niet veel last gehad. Ze zijn zachtaardig.

Mac Zal ik je wat helpen?

Kate Ik hanteer graag de hamer. Ik plaats de nagels in de gaatjes van de vorige keer.

Mac (neemt de hamer uit Kates hand en probeert er een nagel mee in het hout te plaatsen, maar hij slaat forsig op zijn duim, hij vloekt van pijn.)

Kevin (naar Mac toe. Wijst naar zijn duim.) Als het hier moest zijn, dan was dat erg!

Mac Ja?

Kevin Dan was dat op mijne duim, sheriff! En dan deed dat bij mij pijn.

Mac En als het hier was (wijst naar zijn hoofd), dan was het nog erger.

Kevin Ja? Bij mij zou dat dan geen pijn doen. Ik heb een dikke schors rond mijn verstand.

Kate Zal ik koffie halen?

Mac Graag, maar iets anders is misschien beter. John is niet thuis?

Mary Mister 738? (gebaart dat hij is gaan vliegen.)

Mac Ik kwam maar even langs. (zet zich behaaglijk) Met die orkanen weet je echt niet meer waar je aan toe bent.

(Kate af)

Mary Jij zou liever bonnetjes schrijven of zo nu en dan eens je revolver gebruiken!

(Kate terug op met fles rum en een glaasje, schenkt in, zet zich aan de tafel. Mac gebaart dat hij drinkt op de gezondheid van Kate en drinkt glaasje ineens leeg. Kate schenkt nog eens in, Mac drinkt nu maar een klein teugje.)

Mac Het bal van de sheriff zal niet doorgaan.

Kevin Te veel wind en regen, vermoed ik.

Mac (drinkt glas leeg, recht.) Als John toch niet thuis is...

Kate Blijf nog even!

Mac Neen. Ik moet naar downtown. (tot Kate) Bedankt voor het drankje! (af)

Mary Hij komt altijd als papa niet thuis is.

Kate Het is vriendelijk van Mac om eens langs te komen.

Mary Hij is me wat te vriendelijk, mama.

Kate Zwijg en help mij even! (naar de ramen toe en met enkele rake kloppen wordt meteen een stuk hout bevestigd.)

Mary (tot Kevin) Zie je nu waartoe vrouwen in staat zijn?

Kevin Ik doe dit soort werk niet. Veel te gevaarlijk.

Kate En welk soort werk doe je wel?

Kevin Ik probeer altijd kalm te blijven. Maar dat is verdomd niet gemakkelijk!

Kevin (zingt liedje) WERKEN

WERKEN

Werken is fantastisch!
Werken is héérlijk!
Werken is maken!
Werken is bouwen!

Ref:

En toch willen mijn voeten niet bewegen.
En toch willen mijn handen niet bewegen.
Ze willen niet mee. Werken? Ze zeggen neen!

Werken is buitengewoon!
Werken is heel schoon!
Werken is moedig zijn!
Werken is goedig!

Kate En in de keuken help je ook niet graag!

Kevin Jawel, mama. Ik doe mijn deel!

Kate Wat?

Kevin Jij maakt het eten klaar en ik eet het op. Meer hoeft dat toch niet te zijn?

Kate Wat?

Kevin Indien ik de borden niet vuil maakte dan kon jij de afwas niet doen!

Mary Typisch voor een man, enfin, als je het ooit zover schopt. Naar de rodeo kijken, vissen, muziek beluisteren, grote woorden geven en alleen honger krijgen als anderen de tafel gedekt hebben.

Kevin Dit is geen manvriendelijke maatschappij. Mannen zijn hier te veel.

Mary Als je het maar weet! Weet jij waarvoor een man nuttig kan zijn?

Kevin Ja, zeker! Voor alles!

Mary Mis. Om met een hondje te gaan wandelen!

Kevin Zijn er zoveel hondjes?

Kate Genoeg! (naar Kevin toe) Jij gaat vandaag de afwas doen. En de keuken opruimen. En deze middag eten we een typische Cajunmaaltijd: stevig en voedzaam. Vooruit, naar de keuken!

Kevin En Mary dan?

Kate Zij moet nog leren voor school! Vooruit!

Mary Wij hebben geen hondje om mee te gaan wandelen!

Kate Ik ben het moe om altijd maar te commanderen en alles zelf te moeten doen! Hop!

Kevin Goed. Het wordt iets speciaals! Worst met worst! (met tegenzin af)

Kate En jij mag best eens wat opruimen. (Mary reageert niet.)

Kate (naar de venster toe, kijkt tussen de beschermende planken) Het klaart op. Katrina is uitgeraasd.

Mary (naar raam toe, kijkt naar buiten) Ze twijfelt nog, mama. Straks slaat ze toe.

Kate Was paps maar thuis. In zo'n momenten moet een gezin samenzijn!

Liedje SAMENZIJN (gezongen door Kate)

Ref:

Samenzijn maakt ons sterk.

Samenzijn laat ons hopen, dromen.

Samenzijn geeft ons vreugde, warmte.

Een gezin moet samenzijn in momenten,
waarop men het alleen niet meer aankan.

Een gezin moet samenzijn om samen angst,
vertwijfeling te kunnen overwinnen.

Een gezin moet samenzijn om mekaar steeds
te helpen , steunen, in bange momenten.

(doorheen het geluid van de wind en de regen, geluid van een auto, even later gaat de deur open
en John komt binnen, nat van de regen)

Mary (omhelst John, ze is echt blij) Dag, papa!

John Ik heb een cadeautje voor je meegebracht! (omhelst ook Kate) En voor jou heb
ik een groter cadeau mee: ik moet de volgende week niet vliegen.

Kate (omhelst John) Jou geloof ik altijd!

Kevin (hoorde de thuiskomst van zijn papa en komt in keukenuniform naar de
woonkamer, met een lange sliert met worsten.) Ik kook vandaag. Dankzij
Katrina mag ik ook eens koken!

John Als het maar eetbaar is! (omhelst Kevin)

Kevin Als het maar warm is, is heel belangrijk in deze bange dagen! Hoe was de reis,
papa?

John (zet tas neer, vest op een andere stoel en zet zich neer, een beetje vermoeid.) De
reis was boeiend. ...

Kate (af en terug op met een glas water) Je zult wel dorst hebben...

John (bedankt Kate en drinkt) ...Het gaf een eigenaardig gevoel wanneer ik in de
buurt van Louis Armstrong Airport kwam. Het leek of de wolken waren
samengeklit en een geelachtige kleur hadden. Het landen gaf een raar gevoel: het
leek of iets het vliegtuig altijd maar wilde optillen. (lacht) Voor de rest was alles
prima! Ik heb wel veel aan jullie gedacht, maar nu, ...nu blijf ik een tijdje thuis.
(kijkt rond) Alles is klaar tegen de storm...

Mary Mac heeft geholpen. Hij heeft eens de hamer vastgenomen en geprobeerd een
nagel in het hout te slaan. Maar zijn duim was te dik en is nu nog dikker
geworden.

Kevin Dat heb je met mensen die niet gewoon zijn van te werken! Ik doe alleen iets
waar ik goed in ben.

John Nadenken!

Kate En hoe was het downtown?

John Nat. Het leek alsof alle wolken gelijktijdig regen maakten. En hier en daar wat omgewaaide bomen, zoals dat dit jaar al enkele keren gebeurd is. Volgend jaar zal dat beteren: er blijven geen bomen meer om uit te waaien!

Kate (tot Kevin) Hoe wil je die worsten bakken?

Kevin In een pan, denk ik.

Kate (wijst naar de keuken, Kevin af)

Mary Ik ben blij dat je terug bent, papa! (geeft John een extra knuffel)

Kate (tot John) Neem maar vlug een douche, zolang het nog kan. Ik ben er niet helemaal gerust in.

John (recht, neemt tas en vest en gaat richting keuken, terug naar Kate, zoent haar) Bedankt voor de koekjes!

Kate Waren ze niet een beetje te hard gebakken?

Mary Boven de wolken smaakt dat helemaal anders, mama!

John (lacht) Knapperig, als je ze eerst in de koffie sopt! (af)

Kate Zet de radio op. Die schunnige kerel zegt soms iets wat waar kan zijn.

Mary Waarom de radio? We zijn allemaal thuis. En er gebeurt toch niets. Vorige orkaan schudde heel onze woning door elkaar.

Kate En de nagels sprongen zo uit de planken! Zet de radio op!

Mary (die het dichtst tegen de radio stond, zet de radio op)

STEM (enthousiaste stem) En hier ben ik dan weer, na Louis Armstrong. (bootst Louis Armstrong na) Alles rustig aan het front. Hier en daar wat bomen uitgewaaid, maar die kan men terug planten! De evacuatie van de bevolking gaat rustig zijn gangetje. Sommige mensen willen echter niet uit hun huis, ze zijn honkvast. Alles gaat zijn gangetje! De overheid is echter ongerust over de dijken. Zo een dijkbreuk zou niet leuk zijn: er is immers al genoeg water in de stad. Tot de volgende keer! (aansluitend muziek uit New Orleans)

Kate (zet de radio af) Zeveraar. De overheid is ongerust over de dijken! En de mensen dan?

Mary Downtown...

Kate Ik moet bellen. (vlug naar de telefoon, Mary naar het raam. Kate belt naar haar moeder. Draait het nummer 2 keer, na een lange wachttijd. Geen antwoord. Ook naar het raam. Draait terug het nummer van haar moeder.)

Mary Maak je niet ongerust, mama. Ze is misschien aan het buurten, of kaarten.

Kate Met de voeten in het water, zeker?

Mary Dan krijgt ze misschien eens goede kaarten.

Kate Er is iets gebeurd. Ik moet naar mijn moeder. Dit is niet normaal.

Mary Meestal doet de telefoon het niet tijdens een storm. De lijnen zijn dan onderbroken, ...

Kate Er is iets ergs gebeurd. Ik moet naar moeder! (roept) John! Kevin!

Kevin (met halve sliert worsten om de hals, de rest is in de pan, op, verwonderd.) Wie is er verdronken, mama?

John (op met badhanddoek rond het middel) Een dijkbreuk?

Kate Ik bel naar ons moeder en krijg geen antwoord. De telefoon doet het maar ze neemt niet op.

Kevin Misschien is ze aan het kaarten met de voeten in het water...

Kate Zwijg jij en maak het eten klaar.

John Oh! Je moeder neemt de telefoon niet op. Heeft ze een toestel bij haar bed? Oude mensen...

Kate Mijn moeder is niet oud en de telefoon hoort ze altijd.

Kevin Als ze thuis is.

Kate Met zo'n weer is ze altijd thuis.

Mary Misschien is ze geëvacueerd.

Kate Zij blijft altijd in haar huis, in het slechtste geval kruipt ze boven op het dak.

John Wat moet ik voor je doen, schatje?

Kate Ik ga naar haar toe!

John Dat is veel te gevaarlijk! Het kan alle momenten gebeuren. Je wordt zo weggespoeld. En de Golf van Mexico is niet zo ver...

Kate Ik ga naar m'n moeder! (tot John) Jij blijft bij de kinderen?

Mary Kinderen? Bijna volwassenen, wil je zeggen, mama!

Kate Jullie zijn kinderen! (kleedt zich aan en naar de deur toe) John, kan ik op je rekenen?

John Zeker! Wees maar voorzichtig! Neem je de auto niet?

Kate Te voet is veiliger!

John Wees voorzichtig!

Kate (naar deur toe, komt terug, geeft iedereen een zoen en is vlug weg)

Kevin En daar sta ik dan met mijn speciale Cajunschotel! (af naar de keuken)

Mary (tot John) Kon je haar niet tegenhouden?

John Kate kan men niet tegenhouden. Zij heeft een sterke wil!

Mary Dat er maar niets gebeurt!

John Zij is een sterke vrouw. Hard voor zichzelf en voor de anderen, maar ook lief voor iedereen. Het is misschien niet de vrouw die men kan sturen.

Kevin (op) Wij kennen haar beter dan je denkt, papa.

John (aarzelend) Misschien niet.

Mary Zit er niet zo een klein vliegtuigje tussen jullie?

John (lacht onwennig) Een vliegtuigje? Wat bedoel je?

Mary Dat weet je best, papa!

(telefoon gaat)

John Goed dat dit ding nog functioneert! (naar telefoon toe, neemt op) Hallo? Ja, daar spreek je mee. Wat zeg je? (houdt hoorn van zich af, ontdaan) Wat zeg je? Dat meen je toch niet? Wat? De helikopter is al onderweg? (korte pauze) en mijn kinderen dan? (telefoon neer, zet zich) Damned!

Mary Wat is er, papa?

Kevin Het vliegtuigje?

John Zwijg! (terug verzoenend) Excuseer, Kevin. Wat denken die wel! Ik heb toch ook mijn gezin!

Kevin Dat zullen ze nog niet weten, papa! Je hebt altijd ja gezegd als men iemand nodig had en bij die mensen komt men graag terecht. Te veel verantwoordelijkheidsgevoel wreekt zich. Ik heb daar ervaring mee, in de klas.

John (recht wandelt door de kamer) Kate is weg en wanneer komt die terug? Ik kan jullie toch niet alleen laten?

Mary Wij hebben al wel wat ervaring. Wij kunnen ons plan trekken.

John Ik wil bij jullie blijven. Ik ben toch jullie vader?!

Kevin Wij waarderen dat, paps. Het is al een tijdje geleden dat we dit nog ervaren hebben. (geeft John een zoen en ook Mary knuffelt John.)

Mary Je moet vliegen?

John Het sportcomplex zit overvol! Men probeert de geëvacueerden naar het binnenland over te brengen. Dat is toch mijn zorg niet!

Mary Het is juist wel jouw zorg, papa. Dit is overmacht. Jij moet je verantwoordelijkheid opnemen! Wij redden het wel!

John Ik heb Kate beloofd... (zet zich, voelt zich ongelukkig) Jullie zijn mijn kinderen!...

(geluid van helikopter die aankomt, iemand klopt op de deur, John naar de keuken om zich te kleden.)

Man (komt binnen) Is John thuis?

Mary Hij is een half uurtje geleden thuisgekomen. Hij is onder de douche, in zijn blootje.

Man Ik wacht wel even.

Mary Of mag hij zo meekomen?

Man Ik moest een piloot komen ophalen. John, mister 738 zei men. Over de kleding heeft men niets gezegd.

Mary Dan maar in zijn blootje. (naar deur toe, roept) Paps, in je blootje mag ook! Als je maar een das of kousen aanhebt.

John (even later op, half gekleed, de rest van de kleding in de handen) Hallo!

Man Mister 738? John? (John knikt) Je hebt tijd genoeg om je aan te kleden. Het is nogal woelig, maar het lukt best met deze vrachtheli. Kom je?

John (kijkt schuldig naar de kinderen) Lukt het jullie?

Man Ze mogen ook mee. Geen probleem!

Kevin (kijkt eerst naar Mary, die knikt: ze blijven hier) Wij wachten op mama. Ze is even naar downtown.

Man Downtown? De dijken van het Pontchartrain-meer kunnen zo gaan begeven en dan spoelt alles weg. Gaan jullie mee?

(Mary en Kevin schudden het hoofd)

John (omhelst de kinderen, tot de piloot van de vrachtheli) Kun je over downtown vliegen?

Man (haalt de schouders op) Geen probleem. Ik wil zelfs de delta van de Mississippi overvliegen.

John Wees voorzichtig, kinderen.

Mary Jij ook, papa!

(John en piloot af. Even is het stil en dan regent het plots harder. Mary kijkt door het raam, het licht flakkert even. Mary zingt het liedje ALLEEN)

ALLEEN

Papa weg, mama weg: alleen.

Alleen met wind en regen.

Papa weg, mama weg: alleen.

Wereld van vrede en vreugde

Waar is de zwoele warmte van de zon?

Waar is de geur van de lente?

Waar is het geluk en de rust van elke dag?

Waar is de zekerheid van morgen?

(wind en regen groeien aan, alles schudt een beetje: het is beangstigend gevaarlijk.)

EINDE TWEEDE TAFEREEL

DERDE TAFEREEL

Enkele uren later

Mary kijkt door een open ruimte (niet het ganse raam is afgedekt)

Mary Het is ijzig stil.

Kevin (op met schotel naar de tafel toe) Stil is stil, zusje.

Mary Ik voel het. Er gaat nog iets ergs gebeuren.

Kevin Dat zien we dan wel weer. Het is toch je eerste orkaan niet? Geloven in morgen zusje. Kom je mee aan tafel? Als we niet eten dan gaan we zeker dood.

Mary Jij gaat er zo vlug over. Er hangt ons wat boven het hoofd.

Kevin Over mijn hoofd? Alleen wat wolken zeker! Aan tafel. (Kevin haalt nog wat bestek enz.)

Mary (zet zich aan tafel, maar eet met lange tanden...)

Kevin (eet nogal gulzig) Heerlijk. Zie, dat is nu het voordeel als je zelf alles klaarmaakt. Je weet wat erin zit. Je kent de juiste verhoudingen...

Mary Voor die ene keer dat jij eens iets klaarmaakt! Normaal had jij al jaren moeten dood zijn. Je handen staan niet naar werken.

Kevin Vind jij dit niet heerlijk?

Mary (recht) Het smaakt me niet.

Kevin Wat een belediging! (eet verder)

Mary Zo bedoel ik het niet! Misschien is het wel lekker! (proeft nog even, maar houdt dan op met eten, naar de telefoon toe, belt naar oma in downtown, keert zich naar Kevin.) Geen antwoord.

Kevin Niet panikeren, zusje. De oorlog is nog niet voorbij. Alle doden zijn nog niet geteld.

Mary Wat?

Kevin Het komt wel goed.

Mary Het is toch ook jouw mama!

Kevin Juist daarom. Als iedereen gaat panikeren dan hebben we geen orkaan meer nodig om dood te gaan. Rustig!

Mary Jij houdt niet van onze mama.

Kevin Jawel, maar ik heb ze niet gekozen. Zij is zeer zelfstandig, neemt zelf beslissingen zonder ons te raadplegen.

Mary Moeders kiest men niet. Een moeder als Kate is een zege!

Kevin Ze heeft toch ook haar zwakke plekjes: ze lonkt naar Mac, de sheriff.

Mary Zoiets voel jij niet aan. Ze ontwijkt Mac.

Kevin Papa is er niet veel en Mac heeft altijd tijd. Papa denkt alleen aan zijn vliegtuigjes.

Mary Stel dat er iets gebeurt met papa of mama...

Kevin Dan leven wij verder! Ze hebben geld genoeg...

Mary (kwaad) Wat? Wat brabbel jij daar allemaal?

Kevin Om je te plagen, zusje!

Mary Dat doe je dan met andere woorden en op andere momenten! (naar radio toe)

STEM Bijna alle bomen zijn uitgewaaid en de daken... lieve luisteraars dit wordt echt een ramp. Katrina is geen vrouw, het is een heks. De laatste berichten melden dat het wat rustiger is geworden en dat Katrina zich even bedacht heeft. Waarschijnlijk heeft ze zelfs berouw. Ze trekt zich terug, richting Golf. Hopelijk komt ze niet meer terug. We hebben er al genoeg van. De dijken van het Pontchartrainmeer houden stand, goed zo! De laatste berichtgeving wordt regelmatig herhaald.

Mary (zet radio af) Zeveraar!

Kevin Je hebt gelijk, zusje. (naar radio toe) Zeveraar! (tot Mary) Gelukkig dat ik je zo nu en dan toch eens gelijk kan geven. (recht) Gedaan! Het was een heerlijk etentje, alleen de kaarslichtjes waren er niet. (begint met afruimen van de tafel, Mary legt alles klaar voor het afruimen)

(Patrick en zijn kornuiten op. Patrick met Stetson en revolver en volledige outfit, gaat in het midden van de plaats staan en overschouwt alles. Jill, een van zijn favorieten, gaat naast Patrick staan. Zij is uitdagend gekleed en is arrogant. But, een mentaal gehandicapte, stapt naar vooraan en inspecteert de huisraad. Jim, gekleed als een soort indiaan, gaat naast Jill staan en doet dezelfde handelingen. Cindy, die soms een beetje oppositie voert tegen Patrick, heeft een speelgoedrevolver en dreigt er mee naar alles en iedereen. Jina, een andere debiele jonge vrouw, probeert altijd bij Patrick in het gevele te komen maar komt regelmatig in conflict met Jill. Omdat het groepje van Patrick nogal agressief overkomt en Mary en Kevin verrast zijn door hun binnenkomen, overheerst de bende het gebeuren. Kevin ruimt verder op, Mary kijkt van op afstand toe. Nog voordat Mary de kans krijgt

om te vragen wat ze komen doen, neuriet een van de jongens een melodietje, anderen vallen in en zo ontstaat een zeker muzikaal gebeuren. Allen zingen en dansen op een melodie uit de omgeving van New Orleans. Tijdens het dansen gebruiken ze de ganse oppervlakte van de woonkamer, zelfs de stoelen die in de weg staan, worden verplaatst.)

Patrick (na de dans) We zijn er. (algemene instemming van de bende; men wil weer gaan dansen, maar dat zint Patrick niet) Stop, debielen! (iedereen blijft staan behalve Jill die soms zelf de leider wil zijn, Patrick gaat vlak voor Jill staan en houdt zijn hand aan zijn revolver). Een misverstand?

Jill (kijkt naar de andere kant)

Patrick (naar Mary toe, op korte afstand) Wel, ... (en slaat haar op haar achterwerk, prompt slaat zij hem in het gezicht, zonder zelf een spier te vertrekken.) Het blijft dus neen?

Mary (draait zich met haar achterste naar Patrick toe, hij wil haar aanraken, maar voordat dit kan gebeuren, geeft Mary een flinke klap in Patricks gezicht. Enkele leden van de bende willen lachen, maar wanneer Patrick naar hun kijkt, wenden ze zich af)

Patrick Je bent nog niet dood, je kunt dus nog veranderen van gedacht.

Patrick zingt liedje VRIJHEID

VRIJHEID

Je bent vrij te kiezen waarvoor je gaat, waarvoor je staat.

Vrijheid is ons hoogste goed, maar ooit moet je kiezen.

Ref:

Vrij zijn als een vogel zolang je leeft (houdt hand aan zijn revolver)

Vrij zijn zolang het leven je dagen geeft.

Je bent vrij te kiezen binnen enge grenzen die anderen bepalen.

Vrijheid is betrekkelijk relatief ook al vind je dat niet lief.

Je bent vrij te kiezen, maar eigenlijk hebben anderen reeds bepaald wat jij denkt te moeten overwegen en zelfstandig beslissen.

Patrick Zolang we leven bepaalt iemand jouw vrijheid. Kan je ermee leven dan ben je gelukkig, anders... (plots op andere toon.) Er liggen doden en gewonden op de weg hierheen. (doet stap naar Mary) Jij wilt toch doktertje worden, later? Kom, in het belang van iedereen: wij eisen je op. Neem je tasje met wat spullen en dan kun je al een praktisch examen afleggen. Kom! (de anderen gaan rond Mary staan, Mary kijkt naar Kevin, die niet durft op te treden om zijn zus te beschermen: tegen zo een bende zou het toch niet lukken.)

Patrick Kom, doktertje! Ik kan niet tegen mensen die bijna dood zijn, jij maakt er je hobby van!

Mary (kijkt naar Kevin, die niet weet wat antwoorden. Mary neemt wat spullen uit een kast en steekt alles in een rode tas en volgt de bende naar buiten.)

Patrick Wij brengen je zusje terug, vandaag nog! Hoe zit het met het uniform?

Jill Uniform? Moeten wij in een zak rondlopen?

Jina Wie is een zak?

Cindy Een uniform! Wow! Voor mij eentje met drie strepen, dan is Jill jaloers!

Patrick Zwijgen heb ik gezegd!

Cindy Wanneer heb je dat gezegd? Ik zeg: ik wil een uniform met drie strepen. Dan kan ik die pummels hier de baas. Sergeant Cindy! (luid) Horen jullie het, debielen?

Patrick Kevin maakt uniforms voor de Redhillboys! (de meisjes kijken naar elkaar: alleen voor de jongens?) Ook voor de vrouwelijke boys! (tot Kevin) Laat eens zien, Kevin!

(Kevin toont de rode doeken, bedoeld als halsdoek)

Patrick (betast, beoordeelt, anderen komen kijken, ...) Prima, zo een zweetdoek.

Kevin De Bluehillboys dragen zoiets ook. Rond de hals. Ik vind dit mooi.

(sommigen passen die doeken, anderen vinden het goed of niet goed, sommigen lachen er mee)

Patrick Kevin is onze naaister! Prima werk, man! (slaat hem op de schouders, bij wijze van waardering) Prima. Halsdoeken aan, dubbele knoop naar voor. Dit is het uniform voor altijd. Vooruit pummels! (naar deur toe, tot Kevin) En jij?

Kevin Ik kan nu niet meegaan.

Patrick Je bent ontslaan van je verplichtingen! Kom!

(Mary met de bende af.)

Kevin (kijkt hen na, zet zich en weent) Moest mijn papa of mijn mama hier zijn, dan...

(even later: twee bendeleden brengen een gekwetste oude man binnen met een verband rond zijn hoofd. Hij bloedt nog. Een oude vrouw gekwetst aan haar handen en benen wordt naast die man gelegd. Dan worden nog twee kinderen binnengebracht en een jongen van ongeveer 16 jaar. Sommigen hebben al een verband aan hun hoofd of ledematen, anderen worden dan verder binnen verbonden door Mary, die dat zeer gevoelsvol doet. Terwijl de gekwetsten verzorgd worden en Kevin hun wat water geeft, bestellen de leden van de bende de gekwetsten. Een gedeelte

wordt aan Patrick gegeven, die het in zijn zak steekt, zonder dat Mary of Kevin het merken. Op een gegeven moment steekt Patrick een pakje centen en een parel in het rode tasje van Mary. Wanneer alle gewonden verbonden zijn, steekt Mary in dat zakje ook haar laatste rol verband, zonder echter het pakje centen op te merken. Een van de gekwetsten, Ben, ziet dat Patrick iets in het tasje van Mary steekt. Die gekwetste dreigt het bewustzijn te verliezen en is niet zo aandachtig.)

Patrick Zo, beste leden van de Redhillboys, dit is weer voor mekaar!

(Patrick neemt zijn GSM en belt naar de sheriff)

Patrick Hallo, sheriff, met Patrick van de Redhillboys. Ja, die. De Patrick. We hebben de zaak hier onder controle. Alle gewonden van Redhill zijn ondergebracht in het huis van John, de piloot. Keurig verzorgd. We wachten op de hulpdiensten voor afvoering. Ja, we hebben onze best gedaan. Je weet toch dat je steeds op ons kunt vertrouwen. Dank je! Ja, neen, we hebben er niets op tegen. Jij bent de grote baas.

(Een van de leden van de Redhillboys gaat in het midden staan en zingt een lied van Armstrong of een ander lied. Het kan ook een negrospiritual zijn. In ieder geval geen blij lied. Begeleiding op de piano en of een ander instrument kan. De leden van de club zingen mee. Mary verzorgt ondertussen de gewonden die soms kreunen van de pijn. Ook Kevin helpt soms een gewonde verleggen, of plaatst een kussen onder iemands hoofd. Ook bij enkele gewonden het bloed wegvagen behoort tot die werkzaamheden.)

Patrick (tot Kevin, terwijl hij naar de gewonden wijst) Zie je wat onze Redhillclub doet? Wij zijn een club die helpt waar nodig en lol trapt als het kan. Heb jij je jaarlijks lidgeld al betaald? Een fles rum. Neen? (Kevin antwoordt niet.) En jij, leerling verpleegstertje? (Mary kijkt weg, ze is moe en houdt de gewonden in het oog.)

Mac (op, met draagbaar zendertje, in groot ornaat. Hij kijkt rond en stapt prompt op Patrick toe.) Gefeliciteerd! Jullie zijn een voorbeeld voor de maatschappij.

(terwijl Mac Patrick feliciteert, komt een fotograaf op en die maakt gedurende de komende tijd foto's, terwijl het gesprek verder gaat. Hij maakt meerdere foto's van Patrick die bij de gewonden staat en schijnbaar iemand verzorgt. Alleen van Mary wordt geen foto gemaakt, terwijl zij toch de persoon is die in de kijker moest komen. Patrick gaat vriendschappelijk om met Mac. Ook de leden van de club verdringen zich om op de foto te staan. Niemand heeft oog voor Mary en Kevin. Enkele soldaten dragen de gekwetsten weg, terwijl de fotograaf er foto's van maakt.)

Patrick Sheriff, zoals je ziet: op ons kun je rekenen. We gaan dadelijk nog een rondje maken!

(Mac feliciteert Patrick nogmaals met een stevige handdruk.)

Patrick Wij kennen Redhill door en door. Het is onze thuishaven. (Mac knikt. Patrick naar sheriff toe, vertrouwelijk.) Ik loop even met je mee. (samen naar buiten, gevolgd door de andere bendeleden.)

(Mary en Kevin ruimen alles wat op en zetten zich moe aan de tafel. Mary weent, Kevin steunt zijn zusje en troost haar.)

Kevin Jij lijkt wel ontgoocheld, zusje.

Mary Neen.

Kevin Wat is er dan?

Mary Niets.

Kevin Kan je niet tegen dat bloed...

Mary (geen antwoord)

Kevin Kom, zusje, zeg eens wat je ongelukkig maakt!

Mary Ik ben niet ongelukkig.

Kevin Dan heb je honger. Zal ik je iets lekkers klaarmaken, tenslotte: ik ben nu hier de kok!

Mary Laat me gerust!

Kevin Ik maak je een stevige Cajunschotel. Iets waarin je je vork kunt rechtzetten.

Mary Die rotzak. Dat stukske crapuul! Die ...

Kevin Wat? Waarover heb je het?

Mary Patrick!

Kevin Die ezel! Laat je daardoor niet ongelukkig maken. Je hebt fantastisch werk geleverd, zusje. Zonder jou waren er zeker twee doodgebloed. Jij verdient een standbeeld.

Mary (afwezig) Ja, ...

Kevin Jij wordt later een goede dokter. Iemand met een hart voor de medemens! Ik zal je in de toekomst minder plagen. (zoent haar)

Mary Niemand heeft mij gezien, niemand heeft eens vriendelijk naar mij gekeken.

Kevin Toch zullen velen je dankbaar herinneren.

Kevin zingt het liedje DANKBAARHEID

DANKBAARHEID

Ref:

Dankbaarheid is anderen waarderen.
Dankbaarheid is jouw geluk uitstralen,
om ruimte te geven aan anderen.

Een zaadje wordt een plantje.
Een plantje lacht naar de zon.
Een ei wordt een kip.
Een kip kakelt in de morgen.
Een kind wordt geboren,
lacht zonder zorgen.
Het zit in de genen,
hopen op morgen!

Mary (naar Kevin toe)

Kevin Laat je niet gek maken door anderen. Je hebt fantastisch werk gedaan. Dat je schijnbaar niet gewaardeerd wordt is niet belangrijk. Je bent een stukje gegroeid in de ogen van anderen. De mensen die jij verzorgd hebt en gered, zullen je in hun hart voor eeuwig dankbaar zijn! Zal ik thee zetten?

(Kevin af, naar de keuken. Mary droogt haar tranen, wandelt rond in de plaats, kijkt naar de gewonden gelegen hebben, schikt nog het een en ander, zet zich terug aan de tafel. Kevin op met pot thee en koekjes, schenkt in.)

Mac (op, blijft aan de deur staan, kijkt rond.)

Kevin Ook een thee, sheriff?

Mac (geen antwoord, kijkt rond in de plaats, blijft op afstand van de tafel staan.)

Kevin Is er iets, sheriff?

Mac (geen antwoord)

Kevin (wijst naar Mary) Mijn zus is een echte verpleegster! Ze wordt later dokter.

Mac Er is een probleem.

Kevin Is er iemand van de gewonden doodgegaan, sheriff?

Mary Heb ik mijn werk niet goed gedaan?

Mac Een groot probleem!

Mary Zeg het maar, sheriff!

Mac Sommige gewonden beweren bestolen te zijn, hier in huis!

Mary Wie durft zo iets zeggen?

Mac En jij zou die gewonden bestolen hebben. Meerdere getuigen beweren dat!

Mary Hoe is dat nu mogelijk! Ik een dief? Ik ben er kapot van!

Mac Het spijt me, Mary, maar ik moet mijn plicht doen. Ik moet je op je rechten wijzen: al wat je nu nog zegt kan tegen je gebruikt worden.

Mary (boos) Ik heb helemaal niet gestolen. Dat is een grote leugen. Ik protesteer! Haal die getuigen naar hier. Ik zal ze recht in de ogen kijken: ik ben geen dief.

Mac Helaas, zo werkt het gerecht niet.

Kevin Hoe werkt het dan wel? Mary heeft zich uitgesloofd voor die mensen en nu wordt ze nog van diefstal beschuldigd. (naar sheriff toe) Er moet een misverstand zijn, sheriff!

Mac (tot Mary) Steek je handen vooruit. (hij haalt zijn boeien tevoorschijn, Mary steekt haar handen vooruit en vakkundig boeit hij Mary, Mary weent) En mag ik nu alles eens onderzoeken? (kijkt rond)

Kevin Heb jij een huiszoekingsbevel?

Mac Moet dat? Wij zijn toch vrienden. Wij kennen elkaar toch?

Kevin Mooie vrienden! Moest mijn papa thuis zijn, je zou nogal een post pakken, veronderstel ik! (denkt na) Ga je gang maar, **sheriff!** (met nadruk op het woord sheriff)

Mac Bedankt! De wet belemmeren is ook strafbaar! Gelukkig heb je voor een constructieve medewerking gekozen. (Mac onderzoekt de knuffels van Mary en andere voorwerpen, toch kijkt hij tussendoor in de richting van het rode tasje van Mary.)

Kevin Zie je wel...

Mac (kijkt naar het rode tasje) Van jou?

Mary (knikt)

Mac (opent het tasje en na een tijdje vindt hij een pakje dollars en een parel, die daar door Parick zijn ingestoken) Wat is dit? Je spaarcenten?

Mary (kijkt onbegrijpend naar Kevin, die het ook niet begrijpt)

Mac Indien je zegt dat het je spaarcenten zijn, dan begrijp ik het.

Mary Het zijn mijn spaarcenten niet. Ik weet niet hoe die daar gekomen zijn!

Mac Kom nu, Mary! Natuurlijk zijn het je spaarcenten niet. Dit heb je gestolen!

Mary Ik ben geen dief!

Mac Dat zeggen ze allemaal. (steekt centen en de parel in zijn zak) Ik kan je niet veel goeds voorspellen, Mary.

Mary Er moet een misverstand zijn. Of, iemand heeft mij erin geluisd.

Mac Bekende woorden. Het spijt me, Mary. De wet is nu eenmaal de wet. Kom, we gaan! (duwt Mary naar buiten. Mary werpt nog een tedere blik op Kevin, dan naar buiten. Kevin blijft geschrokken achter. (sheriff en Mary af.)

Kevin (kijkt nog naar de deur, stapt dan traag naar de tafel en zingt het lied ALLEEN)

ALLEEN

Ref:

Papa weg, mama weg: alleen.

Alleen met wind en regen.

Papa weg, mama weg: alleen.

Wereld van vrede en vreugde

Waar is de zwoele warmte van de zon?

Waar is de geur van de lente?

Waar is het geluk en de rust?

En waar is de zekerheid van morgen?

(Kevin Zet zich aan de tafel, weent. Zingt liedje MIJN ZUSJE.)

MIJN ZUSJE

Mijn zusje is een betweter, een pestkop, een oude tante.

Soms denkt ze zelfs dat ze is mijn gouvernante

Maar ze kan ook lief zijn en als een jonge dame.

En dan weer draait ze mij een loer en zegt ze: boer!

Mijn zusje is een betweter, een pestkop, een oude tante.

Was ze wat ronder: misschien mijn gouvernante.

Maar ze is jong en speels, houdt van eenvoud, het leven!

En dan weer draait ze mij een loer en zegt ze: boer.

Mijn zusje is een betweter, een pestkop, een oude tante.
Een beetje trager zijn zoals een gouvernante!
Maar dan is ze onbezonnen of besluiteloos.
En dan weer draait ze mij een loer en zegt ze: boer!

Mijn zusje...(stopt met zingen, schreeuwt het uit) Ik versta dit niet. Dit kan niet! (slaat zich in
zijn gezicht) Dit is een droom. Dit is mijn zusje niet! Dit kan niet! (weent, doek
langzaam toe.)

EINDE DERDE TAFEREEL

BEDRIJF VIER

Dezelfde dag, héél laat.

Soms windvlagen, regen...

Kevin wandelt onrustig rond in de woonplaats, kijkt naar de foto's, enkele voorwerpen die aan Mary toebehoren, ... Plots snelt hij naar de telefoon.

Kevin (neemt hoorn op, geluid) Ja, hij doet het! (tevreden. Drukt een nummer op de toetsen) Kom, kom, ... verdorie, het lukt niet! (na nog een poging, hangt hij de telefoon op, zet zich, kijkt voor zich uit) Het begon allemaal zo mooi! Stormvakantie, maar er was geen storm. De directie van de school zou de leerlingen contacteren. Verlof dus voor onbepaalde duur! (kijkt naar de draagbare radio) Maar mijnheer praatbarak had gelijk: Katrina is een wispelturige vrouw. (denkt na) Alsof er andere vrouwen zijn! Neen, mijn mama is anders! Zij is een rots in de branding, alleen... waar is ze nu? Waar is mijn mama nu?

MAMA, WAAR BEN JE NU?

Mama, jij bent de liefste, zoals jij is er maar een.

Mama, jij trok de lijnen van mijn leven!

Mama, jij deed me verlangen naar morgen.

Mama, Katrina is maar een storm in ons leven.

Morgen komt er een tweede storm, dan nog een...

Ref:

Mama, waar ben je nu?

Het is koud en donker buiten

Ik keek door de ruiten

En zie niets dat aan jou doet denken

Kun je mij nog je liefde schenken?

Mama, misschien lig je ergens onder geklemd, roerloos.

Mama, misschien kijken je ogen naar 'n hemel,

Die eindeloos grauw, grijs aan je voorbij trekt.

Mama, jij boetseerde mijn leven, ben jij nog hier?

Ben je ergens waarvan je niet meer terugkomt?

Kevin Hoe moet het nu verder? (zet zich)

Patrick (op met veel lawaai, arrogant. Hij blijft aan de deur staan en kijkt rond net als iemand die net eigenaar is geworden van wat hij al lang verlangde)

Kevin Jij durft. Hier zo maar binnenkomen!

Patrick (wandelt door de plaats)

Kevin Je durft! ...

Patrick (naar Kevin toe) Zei je iets?

Kevin In een ver verleden was jij ... een vriend!

Patrick ...een vriend?

Kevin Ja!

Patrick (nadenkend) Dat? ...dat herinner ik me niet meer. (na enkele pasjes) Moet wel heel lang geleden zijn. Wij komen hier ons kamp opslaan. En jij, Kevin, het bestuur van onze club heeft jou ontslaan. Ze vinden jou te soft. Geen broekkakkers in de club! (kijkt rond) We komen hier ons kamp opslaan. Ik zeg het graag twee keer, dan heb je het zeker gehoord!

Kevin Wat? Wat zeg je?

Patrick Orders van de sheriff. Eindelijk erkenning voor onze sociale werking. Onze Redhillboys worden hierdoor erkent door de leidende overheid. Wij moeten de bevolking hier beschermen tegen water en gelegenheidsplunderaars. (wijst naar zijn revolver) Gezag moet je afdwingen!

Kevin Wat? Ik versta je niet goed!

Patrick Oren laten uitspuiten: er is water genoeg nu!

Kevin Ik heb je eindelijk door. Je plan zal echter niet lukken! De sheriff zal je wel doorhebben, na enkele dagen. Zo dom is Mac niet!

Patrick Voor spelletjes heb ik geen tijd. Wij ondersteunen de wet, zijn zelf de wet! (enkele pasjes door de plaats) Jij bent de enige bewoner? Goed! Ik verklaar deze woning voor inbeslaggenomen. Voorlopig eigendom van het wettelijk gezag! Als er later iets overblijft dan zien we wel!

Kevin Wat denk jij wel?

Patrick Ik denk niets. (wijst naar zijn revolver) Of wil je je verzetten? (naar het raam toe) Het schijnt dat er vele doden zijn, daar beneden. En Katrina moet nog terugkomen, zegt de sheriff. Ze is terug naar de Golf om haar batterijen op te laden.

Kevin Jouw koninkrijk zal van korte duur zijn. De wettelijkheid keert terug.

Patrick Eens de doden geteld zijn, misschien. En dan moet men nog eerst het puin ruimen, alles netjes opkuisen en dan ...

Kevin Je wint, voorlopig.

Patrick (zet zich in een zetel, doet alsof hij gaat inslapen) Ik ben moe.

Kevin (Geen antwoord)

Patrick Ik zei dat ik moe ben.

Kevin (geen antwoord)

Patrick Jij bent kwaad op mij!

Kevin Neen.

Patrick Goed. Het zijn buitengewone omstandigheden.

Kevin Ik ben razend op jou! Jij was altijd een soort vriend van mij, en nu...nu komt je ware aard naar boven.

Patrick Mary heeft...

Kevin Zij heeft helemaal niets gedaan.

Patrick De feiten zijn bewezen. Iedereen doet misschien wel eens iets wat niet mag en als je dan pech hebt. Mijn leden doen zoiets niet, neen. Ze zijn eerlijk maar soms ook wispelturig.

Kevin Mary heeft niets misdaan...

Patrick Feiten zijn nu eenmaal feiten. Ik toon echter begrip voor iedereen. Een foutje en een heel leven is om zeep! Zo zit onze consumptiemaatschappij nu eenmaal in een.

Kevin Recht zal zegevieren! Daar geloof ik in!

Patrick Weet je wat er misgaat in jullie gezin? Je vader, die fameuze mister 738 is geen echte vader. Hij is een piloot die hier komt logeren. En je moeder is een dagdromer. Wat eten klaarmaken en boekjes lezen. En je grootmoeder? Nog zoiets! Vroeger schreef zij een boekje over de Creoolse helden en nu ze bijna dood is, is ze een lastpost voor iedereen. Wat maakt het nu toch uit dat oudjes enkele jaren vroeger doodgaan?

Kevin (windt zich op tijdens het exposé van Patrick, hij gaat dreigend voor Patrick staan) Dat moet je terug nemen! Je excuses of ik rammel je hier buiten.

Patrick Je doet mij verschieten!

Kevin Eruit, zeg ik je! Jij beledigt mijn familie. Jij bent zelf een bastaard, een stuk crapuul! Eruit of ik ram je in elkaar! (korter tegen Patrick)

Patrick Ik wist niet dat dit zo gevoelig lag. Ik wil me wel excuseren, als je dat een plezier kan doen.

Kevin Geen plezier. Eruit! (naar de deur toe, opent de deur, gaat dreigend voor Patrick staan. (laatste waarschuwing, heft hand op om te slaan)

Patrick Ho!

Kevin Dat jij niet kunt lezen of schrijven is nog geen excuses om mijn familie te beledigen en dan nog in ons eigen huis.

Patrick (naar de deur toe) In de geschiedenis van Amerika is gebleken dat je niet veel moet kunnen. Zelfs een acteur kan president worden...

Kevin Een goede acteur dan, geen uitschot. Komt er nog wat van?

Patrick (aan de deur) Ik betreur het dat ik je zuster gevraagd heb om mijn zomerlief te worden! Een dief zou mijn blazoen besmetten!

Kevin Eruit! (neemt Patrick bij de schouders, duwt hem naar de deur, Patrick verzet zich maar even, af met een minachtend trekje.)

Kevin (zet zich in een zetel, kijkt voor zich uit, zet de radio op.)

(zacht radiomuziekje dan weerklinkt de vertrouwde radiostem)

STEM De dijk van het Pontchartrainmeer heeft het begeven. Dit wordt een ramp voor downtown. De benedenstad wordt een groot meer. Maar de redders geven het niet op. Het leger is ingeschakeld. De ordediensten melden hier en daar plunderingen en vandalen zijn zowat overal actief. De ordediensten kregen opdracht om op plundersaars te schieten, indien nodig. In Redhill zou zelfs een meisje van 14, gewonden die zij schijnbaar verpleegde, beroofd hebben. Het zijn bange tijden, maar er is nog hoop. De streek van de Cajuns is nooit verloren. Na regen komt zonneschijn. Een pluspunt: de orkaan Katrina neemt af in kracht en trekt zich terug naar de Golf, hopelijk komt ze niet terug! Zolang we niet met onze voeten in het water zitten, blijven we berichten: blijf luisteren!

(de deur wordt brutaal geopend en de bendeleden van Patrick komen binnen, luidruchtig-hebben ze hier en daar wat te veel gedronken?)

Patrick (komt als laatste op, overschouwt zijn troepen, die zich hier en daar neervlijen, sommigen hebben buitgemaakte voorwerpen bij en tonen die aan anderen die in de buurt plaats nemen. Computerspelletjes, een stelletje metalen buisjes die men aan de deur hangt als soort bel, een knuffel, ... Zij genieten van hun buit. Iemand heeft een mondmuziekje bij en speelt er enkele tonen op.)

Kevin (ziet hoe zij alles vuil maken en als van hun beschouwen.)

Patrick (van op afstand naar Kevin) We zijn terug en eisen onze rechten op. Wij gaan ons installeren voor de komende nacht. Je hoeft hier niet te blijven: wij trekken onze plan wel!

Kevin (naar Patrick toe) Een dag is maar een klein stukje van een maand, van een jaar, van vele jaren... (zet zich terug)

Patrick (dreigend) Wat bedoel je?

Kevin (geen antwoord)

Patrick (keert zich naar zijn bende, die zich amuseert. De jongen (Jim) met het mondharmonica speelt een dansje en de groep begint spontaan te dansen, al is er geen harmonie tussen de dansers. Iedereen heeft zo wat zijn eigen bewegingen uitgevonden en probeert op de melodie te bewegen. Sommigen zijn zeer origineel in het bewegen. Sommige jongens proberen meisjes te veroveren. Op zeker moment krijgt een jongen daar een klap in het gezicht, zodat de muzikant schrikt en ophoudt te spelen. De jongen (But) wil terugslaan maar incasseert meteen een tweede klap in het gezicht. Hij weet niet waarnaar kijken, de anderen lachen hem uit.)

But Vrouwen moet je...

(de vrouwelijke leden van de bende stellen zich uitdagend op rond But, men port hem hier en daar aan, eentje gebruikt zelfs haar voet.)

Jina Liefde is...

Meisjes ... in goede en kwade dagen ... lachen! (ze geven hem enkele zachte slagjes in het gezicht en een meisje zoent hem)

Jina (na de zoen) Gratis! (men lacht, Patrick kijkt op afstand toe en geniet)

(Jim speelt opnieuw op de mondharmonica en ditmaal een liedje dat door iedereen wordt meegezongen.)

REDHILL

Ref.

Redhill is maar een klein stukje van New Orleans,
een stukje hemel op aarde.

Waar men destijds de schatten van de streek bewaarde
en er heel veel geld vergaarde.

O, Missisipi: jij bent de getuige van een volk!

Waar eens de rijken het zweet van de Creoolse armen
als gewicht in goud bewaarde.

Waar eens de rijken de botten braken van armen
als loon voor weerspanningheid

Het zoete suikerriet kreeg er een zout nasmaakje
van het zweet van vele Creolen,
Die glimmend van het zweet met de manchette hakten,
op het ritme van hun adem.

De Missisipi was de echte levensader,

het kronkelende glimmend lint,
dat de grond kracht en waarde gaf! O, Missisipi!
Van Baton Rouge tot aan de Golf!

Patrick Genoeg nu! Kies maar een hoekje! Morgen is het weer vroeg dag!

But Ik slaap totdat de haan kraait.

Cindy Alle hanen zijn dood.

But Waarom?

Cindy Omdat alle kippen dood zijn. En haan zonder kip...

Jim Gelukkig dat ik geen haan ben.

Jeannette Misschien leer je wel kraaien!

Cindy Als een kip!

Jim Ik heb honger!

Jina Diep ademen en het gaat over. Wat moeten de mensen doen die op dit moment in het water smachten naar redding?

But Die hebben pech.

Jim Wij ook. Ik heb honger, verdomme!

Elvis Ik ook.

(de bendeleden kijken naar Patrick)

Patrick Als leider zou ik dat weer moeten oplossen zeker?

But Die eer is voor jou!

Jill Ja, en wat ga je daar aan doen?

Jeannette Een kusje voor een boterham kun je altijd krijgen.

Cindy Niks te kussen: eten!

Jina (naar Patrick toe) Hoe zit dat nu? Wat gaan we eten?

Patrick (kijkt rond) Lekker spullen! Kijk maar eens rond. Alles is van ons! Wie iets vindt moet wel delen.

But (kijkt rond) Ik zie niets!

Jim Ik eet geen bakstenen!

Patrick En zou hier geen keuken zijn? Met een koelkast en een hokje met wat conserven?

Elvis Red beans met cola! Kom, (tegen iemand die naast hem staat) naar de keuken!

(meerdere bendeleden verdrummen zich naar de keuken toe. Even later komen ze terug met potten en pannen waarin zich etensresten bevinden. Een van de jongens komt alleen met een lepel uit de keuken en proeft van alle potten en pannen. Iemand heeft enkele dozen bij en opent die onhandig, anderen gaan met de geopende dozen lopen. Men vindt ook enkele broden die men in grote stukken verdeelt. Patrick eigent zich van alles een groot deel op en eet gulzig. Een jongen kijkt naar Kevin die zich afkeert van de plundering: hij weet toch dat hij tegen die bende niets vermag. Die jongen steekt een stukje brood weg en zal dat later aan Kevin geven. Men drinkt alles uit wat maar drinkbaar is: melk, cola, limonade, whisky, ... Sommigen hebben braakneigingen, anderen maken ruzie om iets wat ze lekker vinden...)

But Ik heb nog dorst!

Jim Alles is op!

Jill Mis! In de spoelbak van de wc is er nog water!

But Dat ik daar niet aan gedacht heb! (af en na wat geluid van scherven terug op met een steelpan met water. Hij drinkt gulzig.)

Elvis (kijkt met afschuw naar de steelpan) Ik drink alleen whisky. Sukkels! (legt zich neer)

Patrick (zet de radio op)

STEM Zo, dit was dan weer het nieuws. Blijf luisteren! Men meldt ons dat het akelig stil is in de stad. Wie niet kon zwemmen is verdronken of zit in de duisternis boven op het dak van zijn huis. Maar het volk van New Orleans is strijdlustig. Washington stuurt nog meer troepen. Dat zal dan de Navy zijn. Blijf luisteren naar onze uitzendingen. Zolang we niet met onze voeten in het water zitten, blijven we uitzenden. Inwoners van New Orleans: geef de moed niet op!

Patrick (radio af)

Kevin (naar Patrick toe) Waarom gaan jullie daar beneden niet helpen? De mensen rekenen op jullie! Jullie zijn toch helden?

Patrick Ah, jij leeft ook nog!

Kevin Ik zal langer leven dan jij! Misschien hangt er een van de volgende dagen wel een strop rond je hals!

Patrick (naar Kevin toe, met minachtend lachje) Wij hebben vandaag ons deel gedaan. Anderen moeten nu de kans krijgen om levens te redden. (tot zijn benedeleden) Gaan jullie maar slapen want morgen moeten we weer aantreden. Wij hebben nu eenmaal onze verantwoordelijkheid. Ik ga eerst de sheriff verslag uitbrengen.

(men installeert zich, Patrick naar vooraan en doet alsof hij met de sheriff belt met zijn GSM)

Patrick Ja, sheriff, met Patrick van de Redhillboys. Ja, ik ben het. Alles rustig. We gaan nu rusten. Morgen gaan we er weer tegenaan. Ik wou nog naar buiten gaan, maar de jongens zijn te moe. Dag, sheriff! (hij doet alsof hij het gesprek afsluit)

Patrick Jullie hebben de complimenten van Mac! Hij waardeert onze inspanningen en burgerzin! Leuk. (kijkt rond) Slapen heb ik gezegd!

But (recht en naar de wc toe) Ik moet naar de wc!

Jim (lacht) Dat zal niet gaan! Er is alleen een gat in de vloer!

Patrick Gebruik dat plassertje maar in de deuropening!

(jongen naar buiten, anderen lachen met hem. Jongen komt even later terug en legt zich neer.)

Elvis Ik kan niet slapen zonder pyjama.

Patrick Trek dan je kousen maar over je oren! (kijkt rond, wijst naar de jongen die het stukje brood onder zijn vest verborg) Jij houd de wacht!

(iedereen legt zich neer. Een prachtig zicht! Geluid van wind en regen soms luider hoorbaar! De 'toezichter' stapt naar voor, kijkt rond. Iedereen slaapt, sommigen dromen of maken van die rare geluiden. Kevin ligt met hoofd op de tafel.)

Elvis (naar de keuken en komt terug met een klein flesje water dat nog half vol is en zet dat op de tafel voor Kevin die naar dat flesje kijkt)

Elvis (zingt liedje)

WATER EN BROOD

Een beetje water en een beetje brood: leven!

Een beetje water en een beetje brood: geven!

Brood moet je delen, brood moet je geven!

Water moet je delen, water moet je geven!

Ref.

Leven is delen en geven, leven is delen en geven!

Leven is delen en geven, leven is delen en geven!

(Elvis neemt stuk brood, breekt het in twee en geeft het grootste deel aan Kevin, samen eten ze dan van het gebroken brood. Dan schuift Elvis het flesje naar Kevin, die het

dankbaar terugschuift naar de jongen, die het naar Kevin terugschuift. Dankbaar drinkt Kevin van het flesje een klein slokje. De jongen is hiermee niet akkoord: Kevin moet alles uitdrinken. Dan zingen zij samen tot slot van deze scène het lied WATER EN BROOD, als twee vrienden.)

EINDE VIERDE TAFEREEL

VIJFDE TAFEREEL

De volgende morgen

De aanblik van de nog slapende bendeleden is prachtig: men ligt over elkaar, naast elkaar en in tal van onmogelijke houdingen. Bij het ontwaken roept er iemand op zijn mama, is er iemand die kwaad wordt, ...Patrick wordt als laatste wakker, de anderen staan eerst een tijdje op hem te kijken. Hij slaapt met een brede glimlach. Men lacht hem uit: hij wordt meteen wakker, tast naar zijn revolver, gaat naar de buitendeur en komt even later terug binnen.

Patrick Vooruit op stap!

But En wat doe ik met mijn maag? Spek met eieren, of een worst is ook goed.

Jill Een geroosterd boterhammetje met jam is niet slecht!

Patrick Vooruit, we gaan op pad. Helpen waar nodig is!

Jim En onze clubkas dan? Als we iets tegen komen dat...

Patrick Wat verder staat ook nog een huis. Daar zal ook wel iets te eten zijn.

Elvis En een wc! (doet teken dat hij dorst heeft)

Patrick Wat je niet nodig hebt, leg je hier maar op een hoopje. We komen straks terug!

(de bendeleden maken zich klaar om naar buiten te gaan, sommigen zijn vlug klaar anderen blijven treuzelen.)

Patrick Opstappen! (Hij verlaat als laatste de plaats, draait zich om naar Kevin die nog half slapend naar Patrick kijkt) Wij komen terug. Wee u als er iets ontbreekt. Denk aan je zusje! (af)

Kevin (kijkt rond) Honger! En dorst! (kijkt in een kast en vindt een zelfgebakken koek, bekijkt koek, lacht) Pilotenkoek. Hard als steen, wordt alleen mals boven de wolken! (neemt koek en het steelpannetje dat nog op de tafel staat, opent buitendeur, laat regen in het pannetje lopen en houdt de koek in de regen, terug naar de tafel, eet)

(twee personen (Jar en Ben) die destijds als gewonden door Mary zijn verzorgd, op gevolgd door de sheriff en Mary. De gewonden dragen nog hun doeken rond hun hoofd en armen. Zij nemen plaats in het midden van de woonruimte. Mary is geboeid, de sheriff maakt haar los en ze snelt naar Kevin toe. Kevin en Mary omhelzen elkaar.)

Mac Dag, Kevin. Ik zit met een groot probleem.

Kevin De radio heeft alles al verteld: een veertienjarig meisje heeft als verpleegster de gewonden bestolen. En in Redhill kent iedereen Mary.

Mac De wet is de wet.

Kevin Er zijn echter interpretaties, sheriff! Wetten zijn interpreteerbaar. Het onrecht dat mijn zusje is aangedaan, kan niet meer hersteld worden!

Mac Dat is nu eenmaal mijn probleem.

Kevin Houden zo, sheriff.

Mac Ik wil een korte wedersamenstelling. Ik zit verveeld met die toestand.

Kevin Weet je wat het betekent? Mary heeft op gevaar van haar eigen leven, mensen het leven gered en dan volgde de grote dankbaarheid. Schone wet!

Mac (tot Jar) Hier in deze plaats heb jij gelegen, nadat je verpleegd was: wat heb jij gezien?

Jar Ik weet het niet goed meer, sheriff! Hier binnen heb ik niets gezien.

Mac Waar dan wel?

Jar Buiten, tussen al die brokstukken van die woning. Ik kreeg een deur op mijn lichaam en toen ik terug bij het bewustzijn kwam zag ik een van die jongens uit iemands zak dollars nemen. Ik vond dat niet erg, ik wist alleen niet waarvoor dat diende en waarom die jongen dat deed.

Mac Heb jij dit meisje geld zien wegnemen?

Jar Neen, ze was lief en heeft mij goed verzorgd.

Mac (tot Ben) En jij?

Ben Helemaal niet! Ik bloedde en ...

Mac Goed, goed. Kunnen jullie die jongens die geld genomen hebben...kunnen jullie die beschrijven? Kunnen jullie die jongens herkennen?

Jar Ik denk het wel.

Ben Ik twijfel, maar het lukt me wel, denk ik. Ik heb wel gezien dat een van de jongens geld en een parel in het rode tasje van (wijst naar Mary) dit meisje verborgen heeft. Ik verstond dat niet. Even later ben ik bewusteloos gevallen. Ik was bijna dood!

Mac Jij hebt dus gezien dat iemand geld en een parel in het rode tasje verborgen heeft?

Ben Zeker, zo waar als ik hier sta. Kijk, hier stond ik en daar lag het tasje. Die jongen keek rond en het was zo gebeurd. Hij had groene ogen en een lelijke smoel, excuseer, sheriff. Een lelijke smoel, excuseer gezicht, wil ik zeggen.

Mac Waarom heb jij dat niet vroeger gezegd?

Ben Ik was meer bewusteloos dan dat ik wist wat er gebeurde.

Mac En wat je gezien hebt, heb je echt gezien? Je hebt het niet gedroomd?

Ben Ik droom niet meer, sheriff. Dromen zijn bedrog. Ik zever alleen 's nachts.

Mac Jij brengt mij in een moeilijke situatie.

Jar Ik denk dat ik ook iets gezien heb, maar ik ben niet zeker. Die grote slungel stond een tijdje kort tegen het rode tasje.

Mac Zijn jullie wel zeker? Weet je wat het betekent indien je liegt?

Jar Dit meisje is onrecht aangedaan, sheriff. Jij had beter moeten weten. Wie zo lief is om mensen te helpen, kan geen dief zijn. (naar Mary toe) Dankje, meisje! Jij hebt mij het leven gered. (geeft Mary een zoenkje)

(Ben naar Mary toe en geeft haar ook een zoenkje.)

Jar Wie heeft dit meisje van diefstal beschuldigd? De broer van de burgemeester is de grootvader van mijn vriendin. En dat is een advocaat.

Mac En dan?

Jar Ik zal met haar eens praten. Weet je wat dit betekent voor dit meisje? Een drama voor de rest van haar leven. Wie heeft dit meisje aangeklaagd? Een van die jonge snaken, zeker?

Mac Dat is beroepsgeheim! Het onderzoek...

Jar Heb je echt niets anders te doen, sheriff?

Mac Eerbied voor de wet!

Jar Raar: jij geloofde een bende nietsnutten en vernielde de dromen van dit meisje!

Mac (naar Mary toe) Deze getuigen brengen geluk voor jou! Ik laat je voorlopig vrij. Je moet wel in de stad blijven, zolang het onderzoek loopt.

Kevin Met Katrina zal dat moeilijk anders kunnen, sheriff.

Mary Ik was al aan die gevangenis gewend. De scherven van mijn dromen kun je niet meer lijmen. (naar Kevin toe omhelst hem)

Mac (tot de twee gewonden) Kom, jullie moeten terug naar het veldhospitaal.

Kevin En wat als zij (wijst naar de gewonden) gelogen hebben, sheriff?

Mac Kom, ik heb nog ander werk. (tot Mary en Kevin) Ik kom nog wel terug.

Kevin Liefst wanneer papa thuis is, dan kan men een nieuwe sheriff kiezen! (draait zich weg van de sheriff, die met de gewonden weggaat)

Kevin (omhelst nogmaals Mary) Ik weet al bijna wie je deze gemene streek heeft gelapt.

Mary Ik weet het bijna ook. Maar ik wil zekerheid hebben.

Kevin Ik krab zijn ogen uit zijn kop!

Mary Is er nog iets te eten?

Kevin Misschien wat kippenvoer. Ik zal eens gaan kijken. Of moet het een steak zijn met champignonsaus en een zacht wijntje uit Californië?

(Kevin naar de keuken, Mary kijkt rond)

Kevin (op met twee stukken kip) Gevonden achter een pot mayonaise. Die bende van Patrick heeft alles geplunderd.

Mary Ik dacht het al. Patrick! Je hebt kleine en grote dieven. Hij wordt een grote dief.

Kevin We gaan heerlijk tafelen, zusje! (dekt de tafel, laat kaarsje branden....) Kom, eten!

Mary (zet zich, proeft) Ik heb geen trek.

Kevin Je moet eten, zusje! (Mary proeft nog even) En ik heb ook nog iets om te drinken gevonden! (af en terug op met fles cola) Rode wijn!

(terwijl ze zitten te eten, steekt de wind op en klettert de regen tegen de ruiten)

STEM (radio) Weet je nog, geachte luisteraars: Katrina is een wispelturige vrouw vertelde ik jullie. Juist. Katrina komt terug. Boven de Golf heeft ze haar batterijen opgeladen tot categorie 5 op de schaal van Saffir-Simpson. Hou je vast! En zolang we niet met onze voeten in het water zitten, blijven we uitzenden. We...

(plots onderbreekt de uitzending, Mary en Kevin lachen even. De wind steekt op, het huis trilt, de elektriciteit valt uit: het is bijna donker in de plaats. Geluid van vallende glasscherven, de buitendeur slaat open en toe, Kevin sluit de deur met de sleutel. Geluid van wind en regen nemen toe. Dan valt stukje bij beetje het voorste gedeelte van de woonkamer in: stukken en brokken van de muren en ramen. Alleen het gedeelte tot aan de tafel blijft staan. Kevin en Mary zijn onder de tafel)

gekropen en hebben de kaars en het water en de stukken kip meegenomen. De woonkamer is gevuld met stof en een soort rook. Na een tijdje klaart alles op. De wind verwijdert zich, de regen vermindert. Katrina neemt af in kracht.)

Kevin (van onder de tafel,) We leven nog zusje! We leven nog! (komen van onder de tafel.) We leven nog! Blijf staan, ik probeer de kaars aan te steken. (wanneer de kaars brandt zien de toeschouwers de ravage.)

Mary O, Kevin! Kevin! (omhelst Kevin)

Mary (weent) En waar zijn papa en mama? Kevin, ik voel zo'n pijn. Zouden er veel mensen gekwetst zijn?

Kevin Drink een slokje! (houdt de fles cola aan haar voor, Mary drinkt.)

Mary Al die foto's zijn vernield...

Kevin (omhelst Mary) Wij zijn een familie, Mary. Straks komen papa en mama: wij zijn één familie! Een familie!

(Mary en Kevin zingen liedje ALLEEN)

EINDE VIJFDE TAFEREEL

ZESDE TAFEREEL

- STEM Hier radio Cajun. We zijn er terug! Katrina is weg en zal zich te pletter storten tegen de cactussen en de bergen van het binnenland.
Na een eerste prikje dat Katrina gaf, enkele dagen geleden, zijn velen, al dan niet gedwongen door politie of nationale garde, gerepatrieerd. Water en materiële ellende vormen de troosteloze aanblik, zeggen reddingswerkers vanuit hun heli. Toch kunnen hier en daar nog enkele inwoners op redding wachten. Jammer dat dat meisje, het verpleegstertje van Redhill zich niet meer nuttig kan maken. We contacteerden de sheriff, maar die kon geen commentaar geven.
De stroomtoevoer zal pas over enkele dagen hersteld zijn.
Wij wensen iedereen nog een prettige dag toe! De zon zit al in de lucht: het wordt mooi!
- Kevin Als ik die man ooit eens in de ogen kan kijken dan wring ik hem de nek om. Dit is een sadist. (herhaalt stuk uit de radiotekst) 'Enkele mensen die op redding wachten?' Duizenden, indien ze niet dood zijn! Cajuns blijven in hun huis. Ze zijn die orkanen beu en geloven er niet meer in. Hoeveel orkanen hebben we al niet gehad, dit seizoen? Telkens maar evacueren, maar waarvoor hebben de mensen huizen?
- Mary Hij probeert grappig te zijn, op zijn manier.
- Kevin Grappig? Die man is gek!
- Mary Hij is toch begaan met de mensen! Indien iedereen helpt op zijn manier dan gebeurt er toch iets!
- Kevin Wat ratelde hij daar van 'dat meisje van Redhill'?
- Mary Die sukkelaar weet niet beter!
- Kevin Goed, jij noemde hem al een sukkelaar. Nog een beetje en hij is net zo gek als ik denk! Wat ga je nu doen?
- Mary (kijkt rond) Eten zoeken.
- Kevin Misschien liggen er wel dode ratten in de buurt.
- Mary Ratten?
- Kevin Wat heb je daartegen? Als ze maar goed gewassen zijn!
- Mary Ratten?
- Kevin Zou jij niet een beetje gaan helpen...buiten!
- Mary Neen. De hulpdiensten zullen nu wel overal aanwezig zijn. Daarbij: ik heb geen boot!

Kevin Voor Redhill moet je geen boot hebben.

Mary Ik heb er genoeg van! (zet zich)

Kevin Jij bent toch Florence Nightingale.

Mary Ik wil rusten! Laat me gerust!

Kevin Mensen met een sterke wil, met idealisme, laten zich niet ontmoedigen. Jij die altijd voor ons gezinnetje opkomt. Onze papa probeert te overtuigen dat wij hem nodig hebben, onze mama stimuleert om nog closer te worden als een gezinnetje! Mensen buiten in de miserie hebben hulp nodig. Sterven zonder jouw hulp! Dat men op je tenen getrapt heeft, dat men je hart pijn gedaan heeft is heel erg, maar dat je daardoor mensen laat sterven, gezinnen die je kunt redden aan hun lot overlaat, is ongehoord. Idealisme gaat verder dan eigen welzijn. Gebruik je talenten! Help de wereld! Jouw inzet, Mary, is een stukje van ons gezinsgeluk! Kom, domme griet! (schudt haar door elkaar, zoent haar).

Kevin (neemt een emmertje en plaatst daarin 2 rollen wc-papier, wat doekjes, ontsmettingsmiddel en geeft dat aan Mary) Jij kunt vandaag mensenlevens redden. Vooruit! Of moet ik meegaan?

Mary Wat moet ik doen?

Kevin Vooruit!

Mary Ik ben moe!

Kevin En zij die roepen om hulp...

(Mary neemt emmertje, naar de deur toe)

Kevin En als je ergens een dode rat ziet: ik lust de ingewanden rauw!

Mary (af)

Kevin (ruimt wat op, kijkt naar de vernieling)

(de bende van Patrick op, al etende. Ze hebben hier of daar weer wat geplunderd. Ze hebben ook wat drank bij.)

Patrick (dreigend naar Kevin) Je bent niet blij met onze terugkeer?

Kevin Neen. Wie verwelkomt er nu dieven en plundersaars? Dieven die van toeristen een pakje stelen om te kunnen eten, dieven die stelen om te kunnen overleven, zijn propere dieven. Jullie zijn lijkenpikkers. Aaseters in de brousse. Jullie stelen om te stelen. Jullie stelen om de fun. Omdat het stoer overkomt. Crapuul!

Patrick Zie wat je zegt, spons! We hebben slecht nieuws voor jou!

Kevin Dat kan niet. Jij bent de boodschapper van goed nieuws, dat weet toch iedereen!

Patrick Je zusje, dat fameuze verpleegstertje, is ontsnapt en wij zoeken haar. Opdracht van de sheriff. En je weet wat er gebeurt met plundersaars? (wijst naar zijn revolver)

Kevin Plundersaars? Jullie zijn met je laatste geld naar de supermarkt geweest? Voor mij honderd gram ham, of neen, geef alles maar? Had ik een revolver dan was jullie rijk al lang uit. Mensen een tweede keer vermoorden! Vingers afsnijden om een gouden trouwring te kunnen stelen, kleding van doden stelen om te kunnen opscheppen. Jullie zijn geen gewone plundersaars. Straks, morgen, overmorgen, komen de Cajuns van Redhill terug. Ze zullen jullie lynchen of levend begraven. Een langzame dood is jullie beloning.

Patrick (toont wat eten wat hij in de hand houdt) Dat viel gewoon in de hand. Wie werkt moet eten!

Kevin Misschien is er voor jullie nog een weg terug. Biecht jullie georganiseerde plunderingen op aan de sheriff. Hij heeft een zwak voor ontspoorde jongeren. Jullie hebben de dood van meerdere mensen op jullie geweten!

Patrick Mislukte dominee! Wij doen alleen goede werken. Wij gebruiken onze talenten!

Kevin Plunderen, moorden!

Patrick Nu is het genoeg. Nog een woord en ik knal je gewoon neer.

Kevin Dat mag je gewoon doen. Ik zal sterven als Cajun.

Patrick (neemt revolver, is woedend, bedenkt zich, grijslachje. De bendeleden hebben alles aandachtig gevolgd en Patrick bewonderd.) Blijf leven, sukkelaar!

Kevin Mary krabt je de ogen uit je rattenkop. Dat zullen ze dan op radio Cajun wel omroepen. De rest zal de bevolking van Redhill wel doen! Ratten moeten we verdelgen!

Jill (die zich zo wat als assistente van Patrick opwerpt) Radio Cajun? (lacht)

Patrick Die zeveraar! Je moet je wat matigen, Kevin. Omdat je vroeger lid van onze club was, mag jij wat meer zeggen dan anderen. Ik hou van democratische inspraak!

Kevin Radio Cajun zal jouw dood aankondigen. Het zal een groot feest zijn! En radio Cajun zal ik met veel plezier beluisteren! Hij blijft altijd op post!

Patrick Om zijn reclame te kunnen uitzenden.

Jill Hij werkt op batterijen nu. Het zal niet lang meer duren. Of misschien verzuipt hij wel! (lacht)

Patrick En jij weet niet waar Mary nu is?

Kevin Vraag dat aan de sheriff! Jouw vriend! Iemand heeft haar valselijk beschuldigd. De waarheid komt wel uit! Ratten worden vergiftigd!

Patrick Mary loopt wel tegen mijn revolver.

Kevin Waarom gaan jullie beneden niet wat helpen? Ook niet helpen is strafbaar. De doodstraf is nog van toepassing hier!

Patrick Downtown? Wij hebben al genoeg heldendaden verricht.

Jill En wij zijn moe.

Kevin Van het plunderen. Voordat je doodgaat, moet je nog wat frisse lucht hebben, anders lukt het niet, met jullie! (zet zich aan de tafel)

Jill Let op je woorden, spons!

Patrick (duidt enkele leden aan) Jullie doorzoeken het huis en je mag gerust wat stof maken!

(een drietal leden Brut, Jina en Jim staan recht en kijken rond, af naar de keuken. Ondertussen eten de benedeleden verder.)

Jina (terug op) Niets, Patrick.

Brut Achter de keuken is niets te zien: alleen rommel.

Jim (toont een dode rat) Hier zal ze niet geweest zijn!

Patrick Kom, recht, luieriken! Zet jullie luie krent recht! Dood of levend, zei de sheriff!

(Elvis als laatste af, legt een stukje koek op de tafel voor Kevin)

(Kevin plaatst 2 kaarsjes voor een godsdienstig beeld, ontsteekt de kaarsen)

Lied TWEE KAARSJES

Twee kaarsjes geven licht en warmte
ze zijn een symbool van genegenheid.
Ze belichten en verlichten de miserie,
ze geven hoop en liefde voor morgen.

Twee kaarsjes voor allen die vandaag
op dit troosteloos moment getroffen
worden door lijden en verlies van
dierbaren. Twee kaarsjes geven hoop.

Twee kaarsjes brengen wat anders niet
nodig scheen; genegenheid en waardering

voor anderen. Laat dit kaarslicht liefde
brengen, liefde die warmte uitstraalt.

Ref:

God, geef aan iedereen die lijdt een
beetje van je eindeloze liefde.

(Kevin eet iets van wat die jongen hem toestopte.)

EINDE ZESDE TAFEREEL

BEDRIJF ZEVEN

Enkele uren later

(de bende terug op, al etende, nemen hun vertrouwde plaats in)

Jeannette Het was plezant. Zo een vernielde stad is eens wat anders!

Jill Zwijg, onnozel gedoe. Wij treuren met iedereen die lijdt.

Cindy Zwijg en eet!

Patrick (naar Kevin toe) Ze is hier nog niet geweest? We willen haar: dood of levend. Wij moeten Redhill zuiveren!

Kevin Waarom denk je dat Mary vrij is? Wie zegt dat?

Patrick De sheriff.

Kevin Kom, geef hier die GSM. Ik zal de sheriff wel bellen!

Patrick Ik kreeg de opdracht! (neemt GSM en verwijdt zich van de anderen. Men hoort niet wat hij zegt. In werkelijkheid: doet hij maar alsof hij belt)

(Terwijl Patrick doet alsof hij belt komt de sheriff binnen, samen met Jar en Ben die door Mary verzorgd werden.)

Patrick (ziet de sheriff) Ik wilde je net bellen, sheriff. Maar ik kwam bij een bakker terecht. Geen brood, vandaag, riep hij.

(de sheriff doet alsof hij dat niet gehoord heeft)

Patrick Wij hebben alles doorzocht, hier in Redhill, sheriff. Op uitzondering van wat kippen is er niets te zien.

Mac Jullie verrichten uitstekend werk!

(de bendeleden glunderen)

Mac (tot Jar en Ben) Wie van deze vriendelijke jongens of meisjes hebben de gewonden, bestolen?

Patrick Wat zeg je nu sheriff?

Mac (naar Jar en Ben toe) Wie? (de sheriff ziet tussen al het puin voorwerpen liggen die duidelijk gestolen zijn, terug naar de twee gekwetsten) En?

Patrick (wijst naar de buit) Dit is niet wat je denkt, sheriff. Wij hebben dit verzameld om het later te kunnen teruggeven, aan de rechtmatige eigenaars.

(Mac doet alsof hij de interventie van Patrick niet gehoord heeft)

Mac En?

Jar (haalt schouders op) Het is al zo lang geleden, sheriff...

Mac Twee dagen!

Jar Ik voel me toch niet zo zeker. Buiten? Ik denk dat ze allemaal geplunderd hebben. Waarschijnlijk om de lol.

Patrick Wat brabbel jij daar allemaal, oude knar?

Mac (tot de andere gewonde) En jij?

Ben (loopt langs het rijtje en wijst dan Jill en Patrick aan) Een van die twee, sheriff!

Mac Weet jij het verschil al niet meer tussen een jongen en een meisje?

Ben De jaren, sheriff, je zult dat ook nog ervaren!

Mac Wie van de twee? Een jongen of een meisje?

Ben Tegenwoordig is er toch geen verschil meer tussen een jongen en een meisje: ze hebben allemaal een grote bek.

(protest van de meisjes)

Mac Wie?

Ben (wijst naar Patrick) Hij of zij (naar Patrick toe) Hij heeft het gedaan.

Patrick Die oude knollen hebben ook een grote bek.

Ben Ik heb goed gezien. Jij was de dief die een deel van de buit in dat rode tasje plaatste. Een parel en een pakje dollars. En even later viel ik bewusteloos.

Patrick Je viel bewusteloos en dacht dat iemand iets in het rode tasje gestoken heeft.

Mac Zwijg! (kijkt naar Ben) Jij toont hoe je het gezien hebt en waar je stond en waar de anderen stonden. Zeg maar wat er moet gebeuren!

Ben (wijst) Daar lag dat rode tasje. (Mac haalt het rode tasje uit een grote zak en geeft het aan Ben die het op een bepaalde plaats legt) Zo was het.

(de bendeleden volgen aandachtig de wedersamenstelling en wisselen betekenisvolle blikken uit, de sheriff ziet dat allemaal)

Mac En de rest?

Ben Hij (wijst naar Patrick) stond daar en zij... (Jill) stond daar.

(de sheriff duidt dat Patrick en Jill op die plaats moeten gaan staan.)

Mac Was het zo?

Ben Neen, zij stond een beetje meer naar rechts en een beetje meer gedraaid.

(Mac draait Jill)

Ben En met zijn linkerhand heeft hij (Patrick) die parel en dat pakje dollaars in dat rode tasje gestoken. Onder een pakje verband met een rode rand.

Patrick Gelogen! Gelogen!

Mac Juist, die oude knar, die oude knol, heeft gelogen. Jullie zijn te vertrouwen.

Ben Ik heb helemaal niet gelogen, damned! Wie trekt er hier de oude Ben in twijfel? Bende nozems!

Mac Goed. Iedereen op een rij. Hop!

(de bendeleden plaatsen zich op een rij, min of meer)

Mac Eén rij, heb ik gezegd! (ze herstellen de rij) En jij geeft die revolver af (tot Patrick)

Patrick Het is maar een namaakrevolver, sheriff. Speelgoed.

Mac Afgeven en allemaal de zakken leegmaken.

(ze kijken naar Patrick, maar die kijkt weg. Mac neemt de revolver van Patrick en bekijkt die)

Mac Echt speelgoed met echte speelgoedkogels: dit is een moordwapen!

(de bendeleden maken hun zakken leeg en hier en daar gaat de sheriff voelen dat dit wel goed gebeurt. Elvis laat de voering van zijn zakken zien: hij heeft niets gestolen.)

(terwijl Mac met de bende bezig is, spurt Patrick naar de deur en de sheriff wil hem nog pakken, maar dat lukt niet.)

Mac Laat hem maar lopen. Ik vind hem wel! En jij (tot Elvis) hoe komt het dat jij...

(Elvis haalt de schouders op.)

Kevin Hij is geen dief, sheriff.

Mac (tot de bende) Jullie weten toch wat dit te betekenen heeft? Sukkelaars!

Mary (op met haar emmertje, ze is besmeurd met bloed en ze zet zich moe neer)

Mac (naar Mary toe) Vergeef me, Mary. Er was een valse beschuldiging. Ik heb een grote fout gemaakt. Mijn verontschuldigen! Jij bent een heldin!

Mary (vindt eerst geen woorden) Dat hoeft niet, sheriff. Ik heb gedaan wat ik moest doen. En de rest...

Mac (neemt zijn GSM, stapt naar buiten. Terwijl hij buiten aan het bellen is, staan de bendeleden als stambeelden naast elkaar. Ze weten niet waar kijken. Mac terug op) Zo, dat is dan rechtgezet. (naar Ben toe) Proficiat, jij hebt hier de redding gebracht! Gelukkig dat oude knarren nog hun gedacht durven zeggen! (Mac feliciteert ook Jar)

Jar Hé, ik heb toch ook mijn gedacht gezegd? Nu herinner ik me plots veel meer...

Mac Je geheugen werkt waarschijnlijk ietsje trager. Bedankt!

Mac (tot Elvis) Verzamel de buit in een emmer of zo iets. (tot de andere bendeleden) Jullie gaan mee met mij, downtown! En wie meer dan vijf meter van mij loopt zal het zich berouwen! Mars!

(Mac af met de bendeleden? Ook Jar en Ben af. Elvis krijgt van Kevin een emmer aangereikt en Elvis vergaart de buit van de bendeleden, terwijl hij daarmee bezig is, omhelst Kevin zijn zus en klinkt de vertrouwde radiostem.)

STEM Twee keer treurig nieuws. Ten eerste: er zijn meer overledenen te betreuren dan men eerst dacht. De gewonden worden massaal geëvacueerd. Ten tweede: er is een grote fout gebeurd. Buiten onze wil. Wij waren verkeerd geïnformeerd. Met onze oprechte verontschuldigen. Een bende minderjarigen heeft met kwaad opzet het meisje van veertien uit Redhill beschuldigd van diefstal, terwijl het juist zij was die tientallen gewonden verzorgd en gered heeft. De sheriff verzekerde ons dat de schuldigen zullen gestraft worden. Mary, namens radio Cajun onze oprechte verontschuldigen. Jij bent een heldin, Mary! Speciaal voor jou en om je te bedanken voor je groot hart: dit liedje! (zacht begint een lied) Mary, ik hoop je ooit te mogen omhelzen! Maar dat kan nu niet: ik zit met mijn voeten in het water! (muziek luid)

(Mary zet zich aan de tafel en weent, van geluk)

Kevin (omhelst Mary) Mijn klein zusje! (zoent Mary)

EINDE TAFEREEL ZEVEN

ACHTSTE TAFEREEL

Enkele uren later. Elvis heeft gedaan met het verzamelen van de buit, Kevin kijkt door de ruiten: hij heeft enkele stukken hout weggedaan, Mary zit aan de tafel.

Patrick (gewond komt binnen en valt aan de deur neer. Hij is zwaar gekwetst.)

Kevin (naar Patrick toe) Mary!

Mary (kijkt naar Patrick, maar blijft zitten op haar stoel)

Patrick Mary, help mij! Ik ga dood!

Mary Daar zou de sheriff spijt van hebben.

Patrick Vergeef me, Mary! Vergeef mij! Help mij!

Mary (kijkt van op afstand naar Patrick) Aan die schrammetjes ga je niet dood. Er komt nauwelijks bloed uit je wonden!

Patrick Moet ik dan doodbloeden?

Mary Misschien wel. Het schijnt een mooie ervaring te zijn! Jammer dat zoiets maar eenmalig is!

Patrick Help mij!

Mary (tot Kevin) Haal een emmer water!

Kevin (op met emmer water)

Mary Kieper die maar over die jonge snaak daar.

Kevin Dat meen je toch niet?

Mary Gewoon over de wonden, anders droogt dat bloed op!

Kevin (water op de wonden) En nu?

Mary (naar Patrick toe) Wat schrammetjes. (tot Kevin) Ontsmet ze maar!

Kevin Jij wil toch verpleegster worden? Wat is dat nu voor iets?

Mary Gewoon ontsmetten.

(Kevin ontsmet de wonden van Patrick)

Kevin En nu?

Mary Naar buiten ermee! Ik wil die kerel niet meer zien!

Kevin Mary! Zo ken ik je niet!

Mary Laat me gerust.

Kevin Maar hij gaat dood!

Mary Ik was ook dood in de gevangenis! Weg ermee!

Patrick Mary, ik heb spijt! Vergeef me!

Mary Zeg dat tegen de sheriff! (tot Elvis) Is dit je bendeleider?

Elvis Ik zal hem wel naar een verpleegpost brengen.

Mary Doe dat! (naar het raam, kijkt naar buiten)

(terwijl Elvis Patrick naar buiten draagt)

Patrick Mary... Mary!

(Elvis met Patrick af)

Kevin (kwaad op Mary) Jij bent onmenselijk!

Mary (geen antwoord)

Kevin De heldin van Redhill ...

Mary Dit is uitschot.

Kevin En die mogen doodgaan?

Mary Een paar schrammetjes! Kleinzielige kerel!

Kevin Je mag toch geen pijn blijven voelen wanneer er geen pijn meer is.

Mary Denk je nu echt dat ik hem had laten doodgaan?

(geluid van een heli en even later gaat de deur open: John, de papa van Mary en Kevin komt binnen. Hij omhelst de kinderen. Hij heeft ook een tas met eten en drinken bij.)

Mary Dag, paps: wij hebben heel wat te vertellen!

John Zeker! Laat ons eerst iets eten!

Kevin Een supermarkt geplunderd, papa?

(John legt het eten op de tafel, de kinderen kijken voor belangstelling naar de uitgestalde eetwaren.)

Kevin Vertel jij eerst, pa!

John Ik heb veel aan jullie gedacht! Godzijdank! Jullie zien er goed uit. (kijkt rond) We zullen alles terug opbouwen, straks beginnen we er aan. Dat we nog leven is het belangrijkste. (naar Mary toe) Jij hebt heel wat meegemaakt, hoorde ik in de heli! (zoent Mary) Waar is mama?

Kevin Ik weet het niet.

Mary Ze leeft nog, dat voel ik!

John Eten, en straks verder vertellen.

(terwijl ze aan het eten zijn komt langs het beschadigde deel van het huis, Kate op. Zij blijft staan en loopt dan naar de tafel en omhelst de kinderen en John.

Kate Wij zijn terug samen. Ons gezinnetje!

John Ik zal in de toekomst meer thuisblijven. Ik zal jullie helpen met het huiswerk (naar Kate toe) en met de afwas!

(Mary sj. De moeder van kate is opgekomen, ze was eigenlijk samen met Kate opgekomen, maar even later)

Kate En de stofzuiger, en eten klaarmaken, en...

John Heerlijk zo samen. Kinderen, er is veel miserie in downtown. Laten we straks beneden gaan helpen en wie geen huis meer heeft is hier welkom!

Kate Een gezinnetje...

Mary sj. (de oude moeder van Kate, energiek) En ik dan, pummels! Ik ben er ook nog!

(men kijkt naar Mary sj. De kinderen omhelzen Mary sj.)

Mary sj. (wijst naar haar tanden) Mary, kijk eens naar mijn tanden.

Mary Ja, oma. Wat is er van je tanden?

Mary sj. Dat ze er nog instaan.

Kate Wat bedoel je, mama?

Mary sj. Dat ik honger heb, pummels. Honger. Schuif op en maak plaats. Alles is van mij. Ik heb genoeg honger om alles op te eten.

Kate Mama!

Mary sj. Zo bedoel ik het niet. (ze omhelst John en Kate, ook Mary en Kevin omhelzen oma, oma tot John, toont een piepklein vliegtuigje) Hiermee mag je iedere dag vliegen, mister 738.

John Blijf bij ons wonen, oma. We maken van deze woning een versterkte burcht, waar plaats is voor heel de wereld. En jij...

Mary sj. Ik? Ik word hier de baas.

John Jij hoort bij ons gezinnetje, oma!

Mary sj. En de tuin, jonge man? Ik maak graag soep met groenten uit de eigen tuin.

John De tuin? (op dat moment komt Patrick op) De tuin? Daar is de hovenier! Hij moet alles nog leren, maar hij is van goede wil.

Patrick Mary, ...

Mary Jij...(naar Patrick toe, blijft staan, denkt na) ... hoe durf je! (denkt na)

Mary sj. (kijkt naar Patrick) Kom, ventje, kom! Eet jij maar mee. Worst of brood?

Patrick Mary...

Mary Jij had moeten verzuipen in de plaats van die onschuldige mensen, daar beneden. Ik haat je!

Mary sj. Dat wordt nog echte liefde. Mijn man zaliger heb ik willen lynchen, maar de koord was niet lang genoeg. We zijn dan maar getrouwd! Een mens moet iets doen!

Patrick Mary...

Mary Neen, neen.

Mary sj. Eet maar mee. Maar niet te veel. Straks gaan we allen naar downtouwn helpen. Als dessert.

Patrick (wil naar de tafel gaan, maar Mary spert hem de weg.)

Mary sj. Geef dat ventje dan toch een zientje, Mary! Of moet ik eerst een koord halen. Ik weet het nog: één meter twintig is lang genoeg. Toen ik zo jong was...

Mary Hij heeft zijn tanden niet gepoetst, oma!

(de muziek speelt het lied KATRINA, terwijl de gekwetsten opkomen en rechts vooraan blijven staan. Zij zingen het lied, de laatste strofe wordt alleen door het gezin (Kate, John, Mary, Kevin, Mary sj.) gezongen. Terwijl men de laatste keer het refrein zingt, komen ook de bendeleden en Mac op.)

Refrein:

Katrina, Katrina, Katrina.

Wat heb jij ons aangedaan?
Waarom moest ons wereldje vergaan?
Vele dromen heb je stukgeslaan.

Je zaaide dood en vernieling.
Wat men slechts in jaren opbouwde,
veegde je zo van de kaart.

Nooit wordt alles nog als voorheen.
Toch zullen we weer opnieuw bouwen
en geloven in morgen, morgen!

Toch is er een heel klein lichtje
in de duisternis van deze dagen
dat ons gezinnetje kan dragen.

EINDE